

Aylık
İşçi Gazetesi
Mart- 2017
Sayı: 22
Fiyatı: 2 TL

İşbaşı

**Başkaldır
Ücretli
Köleliğe
Son Ver!**

İşçiler, Emekçiler, Halklar Hayır'da Birleşin!

**OLİGARŞİK
DİKTATÖRLÜĞE
HAYIR**

İktidarın savaş ve baskı politikaları Temmuz darbesinden beri OHAL adı altında sürdürülürken, Nisan'da yapılacak referandumla fiili durum yasallaştırılmak isteniyor. Oligarşik burjuva bir diktatörlük inşa edilmeye çalışılıyor. Erdoğan'ın koltuk sevdasını ya da AKP'nin iktidar heveslerini aşan, ancak bir noktada bunlarla örtüşen dö-

nemin ihtiyaçları ancak bu yeni anayasada sunulanlarla karşılanabilir. Erdoğan'ın "Ben faniyim ama sistem kalıcı" demesi boşuna değil.

Savaşın ve krizin büyüdüğü, kapitalizmin kendini kurtarmadığı, tüm dünyanın büyük bir kaostan geçtiği bu günlerde, ihtiyaç diktatöryal devlet biçimlerinin egemenliği olarak zuhur

ediyor.

Kriz çözülmedikçe sürekli artan ve normalleşen devlet şiddeti altında "hayır" propagandası yapılıyor. Referandum çalışması yapan sosyalistler gözaltına alınıyor, muhalefetin toplantılar örgütlemesi dahi devlet tarafından engelleniyor. "Hayır!" diyen gazeteciler işlerinden atılıyor. Diktatörya inşasına karşı ses yüksel-

devamı 3. sayfada

Komünist Hareket'in 6. Konferansı Toplandı

Komünist Hareket'in her yıl düzenlediği konferansların 6.cısı, 5 Mart 2017 tarihinde İzmir'de toplandı. Konferans Yürütme Kurulu'nun sunduğu siyasal, örgütsel ve yayın faaliyetine ilişkin raporları ele alıp tartıştı.

Kapitalist dünyada bugün hüküm süren kriz ve paylaşım savaşının ulaştığı boyutların ele alındığı siyasal raporda, krizin kapitalist devletler arasındaki güç dengelerini daha da bozduğu bu koşullarda emperyalist paylaşımın bugüne kadar sürdürülen yöntemlerle -ülkelerin istikrarsızlaştırılması, iç savaşlar ve taşeron örgütlenmeler aracılığıyla sürdürülmesinin mümkün olmadığı, savaşın dünya çapında bir paylaşım savaşına doğru evrildiği vurgulandı. Derinleşen kriz, genelleşen paylaşım savaşına hemen her ülkede yoksulluğun ve işsizliğin büyümesi ve işçi ve emekçilerin kazanımlarına yönelik bir saldırıda ifadesini bulan koyu bir gericiliğin eşlik ettiği belirtilen raporda, bu durumun emek sermaye çelişkisini keskinleştirdiği ve dünyayı yeni bir devrimci dalga'nın içine taşıdığının altı çizildi.

Dünya komünist hareketinin içinde bulunduğu ideolojik savrulma ve örgütsel likidasyona da değinilen raporda, komünist hareketin bu durumdan kurtularak kendini Bolşevik temellerde yeniden örgütlenmesinin acil bir ihtiyaç olduğu; bunun yolunun da her türlü burjuva akıma karşı yürütülecek bir ideolojik mücadeleden geçtiği; örgütsel toparlanmanın ancak bu ideolojik mücadeleye bağlı olarak gerçekleşebileceği vurgulandı.

Türkiye'nin içinde geçtiği ekonomik ve siyasal durumun ele alın-

devamı 3. sayfada

- Referandum Üzerine.....2
- Karadenizde Kadın Olmak.....4
- İşçi Sağlığı, İşçi Güvenliği.....5

- Üniversiteden İhraçlara HAYIR.....6
- Avrupa, Türkiye ve Milliyetçilik.....7
- Hayırda Örgütlenmek.....10

- 8 Mart -Emekçi Kadınlara Çağrı.....12
- Newroz Bağımsızlıktır.....13
- Dünyadan.....14

Referandum Üzerine Değınmeler

Mustafa Özkan

Boykot taktiğı, kitlelerin parlamentarizmden ümidini kestiğı durumlarda devrimci enerjiyi söndürmeye çalışan egemenlerin seçim demagojisine karşı uygulanagelen bir taktiktir. Yine anlamlı bir boykot taktiğı, sandığa gitmemekle yetinen pasif bir tutumu değil, aktif bir boykot sürecini içermelidir.

Türkiye sosyalist hareketinin bazı kesimleri için boykot taktiğı neredeyse kanıksanmış, her koşulda geçerli bir taktik olarak benimsenmiştir. Onlara göre seçimlerde bu tür referandumlar boykot edilmelidir. Bu nedenle de siyasal mücadelenin taktiklerini kullanmak yerine tek bir taktikte ısrar, devrimcilikte ısrar gibidir.

Tarihsel örneklere bakıldığında referandumlar boykot edilir diye kesin bir tavrın olmadığı gibi, tam tersine sınıf mücadelesinin alacağı boyuta göre taktik adımların atılması esas teşkil eder. Örneğın İspanya’da 1931 yılında cumhuriyetin ilanına ilişkin referandumda komünistler bizzat sürece katılmışlar, evet oyu üzerinde yoğun bir çaba harcamışlardır. 1946’da Bulgaristan’da BKP önderliğindeki Vatan Cephesi cumhuriyetin ilanı ve monarşinin kaldırılması yönünde ciddi bir kampanya yürütmüş ve referandumun galibi komünistler olmuşlardır. Bulgaristan Halk Cumhuriyeti bir referandum sonucu kurulmuş bir devleti anlatır bize. Tarih, komünistlerin referandumlarda aldığı tavırların bir genelleme yapılamayacağı kadar yoğun farklı örneklerle doludur. Ancak yapılacak değerlendirmelerde devrimci öznenin örgütlülük düzeyi, gündemi belirleme gücünün iyi okunması, halkın taleplerinin düzen sınırlarını aşıp aşmadığının ve kitlelerin muhalefetine ulaştığı boyutun iyice hesap edilmesi gerekmektedir.

Nasıl bir hayır kampanyası sürdürülmeli ?

Bu gün ülke, OHAL şartlarında referanduma götürülmek istenmektedir ve darbeyi kalıcılaştırmak üzere düzenlenen referandum, toplumsal muhalefeti tasfiye hareketine dönüşmüştür.

Bu süreçte burjuvazinin çıkarlarını yeniden düzenlemek adına onlarca kararname çıkartılmıştır. Ayrıca binlerce insan işlerini kaybetmiş, herhangi bir işe dahi girememektedir. Yine binlercesi hapis hanelerdedir; cezaevlerinden gelen haberlere göre işkence oldukça sık rastlanan durum halini almıştır. Son altı ayda işini kaybedenlerden 130 kişinin yaşamına son vermiş olması durumun vahametini göstermektedir.

da darbe sürecinin meşrulaştırılması, oligarşik bir yapının halka onaylatılmasıdır. Bu nedenle de şartların ağırlığı etkili bir çalışmayı gerektirmektedir..

Artık “sistemin”, birçok noktada tıkanmış olduğu apaçık görünmektedir. Ayrıca ülkede yaşanan ekonomik ve sosyal bir kriz süreci devam etmektedir. Kitleler son onbeş yıllık AKP iktidarından oldukça bezmiş durumdadır. Kitlelerin taleplerinin eski ve yeniye

lamda demokratik hak ve özgürlükler için mi mücadele ettiğimiz, onun geliştirilmesi için mi uğraştığımız, yoksa bir devlet biçimini savunup savunmadığımız pek anlaşılır bir durum değildir. Demokrasiyi savunmak veya demokrasi getirmek için “HAYIR” demek, bu mücadeleleri yürütenleri en baştan silahsız bırakır. Yeni yarılgilerin önünü açmaktan başka bir işe yaramaz. Ayrıca meseleyi daha da somutlarsak eğer, ülkede “demokrasinin” ne kadar olup olmadığı zaten ciddi bir tartışma konusu iken “faşizm geliyor” telkiniyle beraber birden AKP’nin son onbeş yıllık iktidar süreci sanki bir biçimde aklanmış da tehlike yeni oluşmuş gibi bir hava yaratılmaktadır.

İkincisi, ülkede zaten 12 Eylül anayasasının temel maddeleri yürürlükte. Bu güne değin yapılan bir çok değişiklik esas yapısını bozmak bir yana, var olan anti-demokratik yapının makyajlanması olarak yapılan değişikliklerdir. Bu nedenle anayasalar arasında tercih yapılmıyormuş havası, sol ve sosyalist bir kısım güçleri eski ve yeni arasında bir tercih yapmaya zorlamaktadır. Bu anlamda demokrasinin korunması fikri, pek de tutarlı görünmemektedir. Çünkü sol sosyalist güçler her fırsatta, devletin her saldırısında faşizm tanımlamalarını o kadar çok yaptılar ki bu günkü demokrasinin korunması, ya da faşizm geliyor söylemi kitleler arasında yankı bulamamaktadır.

Son olarak da ezik bir pozisyondan seslenerek mağduru oynayarak destek sağlama çabası, egemen sınıfın elini güçlendiren bir pozisyonu baştan kabul etmektir. Kampanyanın ana malzemesi olarak önümüze getirilenlere baktığımızda özellikle eski durum daha uygundu gibi bir seçim yapma talihsizliği, alternatif bir siyaset üretmekten yoksun var olanın devamından yana konservatif bir rolün savunuculuğuna yol açmaktadır. Bu nedenle tutucu bir pozisyonun zalimin elini daha da güçlendirdiği görülmelidir.

Düzene toptan bir **HAYIR**’ı örgütlemek olanaklıdır.

Ekonomik alanda ise yapılan düzenlemeler ile varlık fonu adı altında denetlenemeyen, hesabı sorulamayan, siyasal iktidarın tasarrufunda, vergi ödemeyen ancak kamuya ait geliri istediğı gibi kullanabilecek bir fon kurulmuştur. Bu kurumların içi boşaltılabilir fakat hesabı sorulamayacaktır. Egemen sınıf burjuvazinin, değişen şartlara göre kendisini yeniden dizayn etmek zorunda oluşu meseleyi daha da önemli bir pozisyona taşımaktadır.

Temmuz darbesinin meşrulaştırılmasına yönelik düzenlenen anayasa bir ilk değildir. Bu güne değin tüm yaşanan darbe süreçleri sonrasında darbe girişimleri kendilerini öne sürdükleri anayasalar üzerinden tarif ederek meşrulaştırma girişimlerine sürekli olarak yönelmişlerdir. Bu gün ortaya çıkan durum da bu anlam-

göre değerlendirilmesi yerine, onların taleplerinin düzen dışına doğru taşırılmaya çalışılması çok önemlidir.

Bu nedenle de bir kısım düzen içi politikalar nezdinde suya sabuna dokunmayan bir HAYIR kampanyasının işlevli olmadığı görülmektedir. Bunlardan bir tanesi solda sıkça kullanılan demokrasinin korunması, ya da savunulması türünden yaklaşımlarla “HAYIR” kampanyası örgütleyenler, güçsüz bir “HAYIR” kampanyasının mimarı olmaktadır. Birincisi bir demokrat, “HAYIR” dediğı için demokrasinin geleceğini düşünüyorsa eğer, bu oldukça safça bir düşüncedir. Demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi ve geliştirilmesi mücadelesi ile bir devlet, bir diktatörlük biçimi olarak burjuva demokrasisi buradadır birbirine karışmaktadır. Bu an-

1.sayfadan devam

ten herkes baskı altına alınıyor.

Diğer yandan devletin bütün olanakları, parasal kaynaklar, medya organları, bürokrasi, dini kurumlar “Evet” için seferber edilmiş durumda. AKP-MHP birlikteliği bütün devlet aygıtını bu yönde bir çalışma için seferber ediyor. Silahlı mafya artıkları, paramiliter güçler, iktidar kalemşörleri “Hayır!” diyenleri ölümle tehdit ediyor. Sandıktan “evet” çıkmazsa terörün ve baskının artacağı bizzat hükümet yetkileri tarafından açıkça ifade ediliyor.

“Hayır!” söylemi bugün salt AKP’ye ve onun politikalarına karşı çıkmak değil –sosyalistler açısından- sermaye düzeninin tümünü reddetmenin, buna karşı itirazın da bir biçimidir. “Boykot, düzenin toptan reddidir” gibi totalci apolitik yaklaşımlardan uzak durmak zorundayız. Kitlelerin siyasetle buluştuğu ve düzenin krizle boğuştuğu bu süreçte “Hayır!” diyerek itiraz yükseltmek bir zorunluluktur.

Elbette “Hayır!” söylemi salt devrimcilere ait değil. Birçok liberal, burjuva, milliyetçi ve İslamcı siyasal gruplar da bu süreçte “Hayır!” diyeceğini beyan etti. Burada yanlış noktada olan kim? sorusunun cevabı sınıfsaldır. Süreçten nemalanamayacak olan, kendi çıkarlarının süreçle örtüşmediğini düşünen burjuva fraksiyonlar “Hayır!” diyecek. İşte oligarşik diktatörlük tam olarak buna tekabül ediyor. “Burjuvazinin bir kanadının, burjuvazinin bütünü adına yönetimi eline alması. Bu durum bazı burjuva grupların çıkarlarıyla ters düşse bile.” Çünkü krizden çıkışın yolu hızlı ve sert kararlar alabilen, şiddet eğilimi yüksek, baskıcı, yasakçı diktatöryal devlet biçiminin örgütlenmesidir. Yanlış noktada olan burjuva egemenliğini reddeden sosyalistler değil, sınıfsal pozisyonlarına rağmen süreci kavrayamayan burjuvalardır.

Toplumun tüm ezilen kesimleri için, işçi sınıfı başta olmak üzere bütün emekçiler ve Kürt halkı için daha fazla baskı

İşçiler, Emekçiler, Halklar Hayır’da Birleşin!

ve sömürü demek olan bu düzene “Hayır!” demek ve bunu örgütlemek zorundayız.

Ezilenlerle egemenlerin cephesi hiçbir zaman eşit koşullarda savaştı. Bugün de şartlar eşit değil. Bizim için sürekli bir baskı ve terör oluşturulurken, düzenin istikrarını isteyenler, OHAL’i yasallaştırmaya çalışanlar, iktidar ve ondan nemalananlar için her şey ‘olağan’ seyrinde devam ediyor.

İşçiler ve emekçiler bu süreçte, grevlerin yasaklan-

yır!” demek zorunluluktur!

Kürt halkı bütün iktidarlara karşı gösterdiği tutumu bugün de korumaktadır. Geçtiğimiz dönemde devletin bütün askeri gücü ile saldırı altına aldığı Kürt halkı verili düzene karşı tavrını zaten pratik mücadelesi ile göstermektedir. Bugün Kürt halkının “Hayır!”ı salt AKP iktidarının baskısına karşı değil, bütün bir inkâr, imha ve asimilasyon politikasına karşıdır.

Hayır cephesi sosyalistler tarafından işçiler, emekçiler ve Kürt halkının talepleri doğrul-

masına, sendikalaşmanın engellenmesine, işsizliğe, taşeronlaşmaya nasıl “Hayır!” diyorsa, yeni sunulan anayasa teklifine de “Hayır!” demek zorundadır. Sokağa çıkmanın engellenmesine, eylem ve örgütlenme özgürlüklerinin kısıtlanmasına “Hayır!” demek zorundadır.

Öğrenci gençlik, hocalarının keyfi şekilde işlerinden atıldığı bir bilim dünyası istemiyorsa, bilimsel, eşit bir eğitim istiyorsa “Hayır!” demek zorundadır. AKP döneminde yüzde 25’leri bulan genç işsizlik oranı ‘yeni sistem’ ile azalmayacak. Güvencesiz ve geleceksiz çalışma koşulları değişmeyecek; aksine yığınsal işten çıkarmalar ve güvencesizlik artacak. Buna “Ha-

tusunda ele alınmalı, siyasal hat bu doğrultuda kurulmalıdır.

Hayır, cephesi, tüm emekçiler nezdinde, sokak sokak, mahalle mahalle örgütlenmeli ve büyütülmelidir. İşçiler, emekçiler ve Kürt halkı için kazanımlarını korumanın, mücadelede yol almalarının, hak ve özgürlüklerini büyütmenin bugün için ilk adımı “Hayır!” sözünü ve buna dönük eylemi yükseltmektir.

“Hayır!” söyleminin bölünme ve terör korkusunun değil, kazanımları, hakları korumanın ve yükseltmenin bir aracı olduğunu göstererek sahici bir muhalefet hattı kurulabilir ve şoven savrulmalara düşülmeden bu hatta önderlik edilebilir.

1.sayfadan devam

dığı raporda, Türkiye’nin ağır bir ekonomik kriz ve siyasal çalkantı içinde olduğu, ağırlaşan kriz iç ve dış siyasal gelişmeler nedeniyle Türk burjuvazisinin bir yönetemezlik krizi içine girdiği belirtildikten sonra, burjuvazinin yönetemezlik krizini çözmek için başta Kürt halkı olmak üzere işçi ve emekçilere yönelik bir saldırı örgütlediği, Temmuz darbesinin bu temelde ortaya çıktığı ve şimdi burjuvazinin anayasa referandumuyla bu darbeyi kalıcılaştırmaya çalıştığı vurgulandı.

Kürt halkını, işçi ve emekçileri kendiliğinden bir biçimde referandumda hayır etrafında toplayan sürece değinildi. Referandumdan hayır çıkmasının işçi ve emekçilerdeki umutsuzluğu ve korkuları kırarak sınıf mücadelesinin gelişmesinin önünü açacağını altı çizildi. Ancak burjuvazinin boş durmayacağı, tersine her iki durumda da saldırılarını daha da artıracığı belirtildi. Komünistlerin referandum sürecindeki asıl görevinin, bu süreçte yürütülecek faaliyeti örgütlü mücadelenin kaldırıcı haline getirmek olduğu, bunun da Komünist Hareketin kitlelerle bağlarını geliştirerek kendi örgütlülüğünü pekiştirmesine bağlı olacağı ifade edildi.

Tehlikeler kadar olanakları da içinde barındıran bu koşullarda komünist hareketin önündeki en ivedi görevin, kendisini ideolojik, örgütsel ve siyasal bakımdan örgütleyerek örgütlenmesini bir üst noktaya taşıması olduğu, bunun hem toplumsal hareketlenmeye siyasal müdahale etme koşullarını geliştireceği, hem de dağınık komünist hareketin tek bir merkez altında toplanmasını hızlandıracığı; bunun yakalanması gereken ana halka olduğu belirtildi. Komünist hareketin bu halkayı yakalayarak kendisini bu duruma uygun olarak örgütlenmesi gerektiği vurgulandı.

Konferansa katılan yoldaşların parti-devrim, parti-sınıf, sendikal hareket, ekonomik ve demokratik hak mücadelesi, yayın faaliyeti ve bu faaliyetle ideolojik mücadele ve örgütlenme arasındaki ilişkiler konusunda sunduğu raporlar ve bu konuları kapsayan karar tasarımlarını ele alarak sonuçlandırdı. Konferansın, Komünist Hareket’te bir dönüm noktası olması için gerekli ideolojik örgütsel ve siyasal hedefleri belirledi.

İşbaşı gazetesi olarak Komünist Hareket’in 6. Konferansını kutluyor ve başarılar diliyoruz.

Karadenizde Kadın Olmak

Mustafa Özkan

Kadınlar bu sistemin yok saydığı insanlardır. Çünkü sistemin vizyonu çok çalışanın en değersiz olmasıdır da ondan. İşçiler çalışır ama ürettiklerinin bir kısmıyla yaşama tutunmaya çalışırlar ama üretmeyenler ürünlere el koyarlar bu barbar sistemde. Ama kadınlar, ürettiklerine el konulmanın yanında bir de cinsiyet eşitsizliğiyle uğraşmak zorunda kalırlar. Evde temizlik, çocukların bakımı, eşe hizmet vb. kadına yüklenen angaryalardan bir bölümüdür. Özgürlükleri birilerinin iki dudağı arasına bırakılmıştır kadınların. Genç kızlık dönemlerinde erkek kardeşin ve babanın namusu, evlenince eşinin olur. Kendine dair hiçbir şey sunulmamıştır görevden başka kadınlara. Giyimine sokaktaki bıçkın delikanlıdan, evdeki eş, kardeş hatta, kendi çocuklarına kadar herkesin karışma yetkisi vardır da kendisi kimselere karışamaz kızından başka. Yani sömürünün son hal-kasını oluşturur kadınlar tüm dünyada.

Ülkemizde ise kadınların durumu daha da vahimdir. Kaç çocuk doğuracağına bırakın eşleri, ta devlet yöneticilerine kadar herkes karışır. Dolayısıyla da sapık birileri itaatsizlik gerekçesiyle canını alır. Evleneceği eşi seçme hakkı başkalarındadır. Her nedense kız isteme merasimleri uhrevi hallerre dönüştürülür de, hiçbir zaman oğlan isteme merasimleri olmaz. İzinsiz sokağa çıkma hakkı bile çok görülür kadınlara çoğunlukla. Çalışır çabalar ama hiçbir zaman çalıştığının karşılığını alamaz. Çalışıyorsa düşük ücretlerle edindiği gelirlere bir de evde el konulur. Ücretli çalışmıyorsa zaten evin içinde ve dışında hiç hakkı yoktur. Kısacası çağdaş köle düzeninin asıl köleleridir kadınlar.

Ülkemizin kadınlarından daha da tutsak olan kadınlar vardır elbette gök kubbe altında. Örneğin, sokağa çıkma hakkı için, araca tek binme hakkı için, insan olduğunu kabul ettirmek için; recm, muta gibi insanlık dışı yasalardan kurtulmak için savaşılan kadınlar var dünyanın bir çok ülkesinde. Ama her ne olursa olsun sınıfsal olarak sömürülenin yanında en az onun kadar adi olan cinsiyet ayrımcılığı ile sömürülüyor dünyanın her yanında kadınlar.

Karadeniz’de ise kadınların bir saniye bile durmadan çalışmanın

yoğunluğuyla hiçbir şeyi düşünecek zamanları yoktur adeta. Fındığı toplayan kadınlar, yemeği de bir tamam yapmak zorundadır. Ama fındığı satıp parayı alan erkekler. İneği büyütüp besleyen kadınlar, satıp parayı alan erkekler. Rize’de mandalınayı toplayıp, sepete koyup, tarladan satım yerine getirdiğinde sepeti indirme zamanını bile düşündüğü için indirmeden boşaltan kadınlar, parasını alan erkekler. Çayı toplayan kadınlar, pazarlığını yapıp parayı alan erkekler. Kadının yanında yük sırtlayan erkekler ayıplanır da, yükün üstüne birde ceketini bırakan erkek insan sanılır. Yani Karadeniz’de kadın saklanıp kapatılmaz

ama adeta bir sömürü aracı olarak yaşar. Kahvehaneden gelen eşinin geliş saatini bilmeyen kadınları kadınlar bile ayıplar. Eşinin kalkış saati bilinmeli, getirmediği parayla oluşturulan sofraya konulan yiyecekleri beğenmeyen eşe saygı duyulmalıyı öğretir anneler. Hakaretle, baskıyla çalışıp bir de ses çıkarmasan rahat edersin diye öğütlenir evlenme çağına gelen kızlar. Tarla, dağ, orman üretmek için tek başına bile gitmesine izin verilir ama birine gönlünü verdiği zaman başına gelecekler bellidir.

Ücretli, ücretsiz çalışan kadınların durumu bu iken, çalışmayan yani varsıl olan kadınların durumu daha farklı değildir bu yörede. Kent yaşamında varsıl olan biriyle evlenmek ayrıcalıklı olarak vurgulansa da yalnızca yiyecek ekme, giyecek giysiden farklı bir şey sunmaz kadınlara. Kırdaki varsılların pekte farkı yoktur, aç kalma kuşkusundan başka. Varsılla evlenmek Trabzon burmalarının adetinden, eşyaların kaç

mal olacağından, eşinin gelirinin ne kadar olacağından başka anlam taşımaz kadınlar için. Böyle bakınca yoksulla evlenmek daha iyidir belki de Karadeniz kadınları için. Hiç değilse karşılık verme hakkı tanır kendine yoksullukları. Ama öbür yanı daha vahimdir, varsılla evlenenin yalnızca güzelliği konuşulur buralarda.

Kısacası eğitilmiş, eğitimsizi, varsılı, yoksulu ya boş verip işi akışına bırakır Karadeniz kadınları, ya da dayağa, hakarete meydan okuyarak, belirli bir yaştan sonra hizaya getirirler eşlerini de, övünme hikayeleri oluşur fındık bahçeleri ve sokak aralarında. Hatta bu savaşımı deneyim olarak anlatırlar genç kızlarına. Ama yine de iyidir sus, sabret, döver de sever de nasihatlerinden. Yani bir ömür

pabilirler. Yeterki para getirsin. Ama eve gelince sesi çıkmamasın. Türkülerini evin yanlarında yüksek sesle söylemesin yeter ki... Çünkü namusa halel gelir.

Cerattepe’de kitleyi ardına takanlar da var, doğayı yok etme projesine tepki için dağların kartalı olanlarda; Samsun’da, şovenizme karşı yerlerde sürüklenenler de var, Rize’de hem kafe işletip, hem de fikirlerini beyan ettiği için linç edilmekten direnciyle kurtulup iş yeri kundaklananlar da; Çetek’te kocası kendini ocağa kilitleyince oto yolu ölümüne trafiğe kapatanlar da, Ordu sahilini yok etmek isteyenlere yaka paça olma pahasına karşı koyanlar da var. Velhasıl kadınlar bu dünyanın mimarları. Ama birazcık zülfüyar’e dokunduklarında yaşadıkları kötülüklerinde kötülerini yaşayacaklarının korkusu verildiğini biliyorlar.

Yine çoğu kadınların bilmediği, bilse bile bu koşullarda işine yaramayacağı, 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü yaklaşmakta. Yine feminist, sosyalist, solcu, bazen de modaya uyar gibi burjuva kadınlar alanlara çıkacak. Bir sürü kadınlara yapılan aşağılıkları yerecekler. Kadınların erdemlerini anlatan sloganlar da atacaklar mutlaka. Aklımıza hayalimize gelmeyen çözüm önerileri ve savaşım teknikleri de sunacaklar biliyorum. Hatta kendi kendimize yeteriz diye erkek yoldaşlarını eylemlerinde istemeyenler de olacak. Bunlar mutlaka olmalı. Olması tüm insanlığa umut saçıyor. Bir kıvılcım iler ki yangınlar için çok önemlidir elbet. Ama kıvılcımlar aynı tekdüzelikte sürerse gün gelip sıradanlaşıyor. Sonunda öyle bir hal alıyor ki bu önemli savaşım günü, kırmızı gül dağıtma eylemlerine eviriliyor. Elbette bunu yapanlar kadın hakları savunucuları değil ama yine de bu savaşım şekli ve örgütlülük başka savaşımara yönlendirilemediği sürece, en iyi tabirle kısır döngüye dönüşüyor.

Asıl mesele, sepetini sırtından indirmeden mandalina boşaltan, eşinin kahveden geliş saatini ve sabah kalkış zamanını ezberlemek zorunda kalan, yükünün üzerine ceketini koyan zebaniye karşı koyamayan; kaç Trabzon burmasına gittiğiyle övünmek zorunda kalan ve karşı koyduğu zaman dayak yemeyi kader sayan kadınlara bu günün erdemlerini anlatmak için onlara ulaşmak olmalı bence. Yoksa biz çalıp biz oynamaya, biz tepkilerimizi bize haykırmaya devam ederiz.

İşbaşı - İşçi Sağlığı - İşçi Güvenliği

Makine ile Çalışmada Temel Güvenlik

Türkan Metin

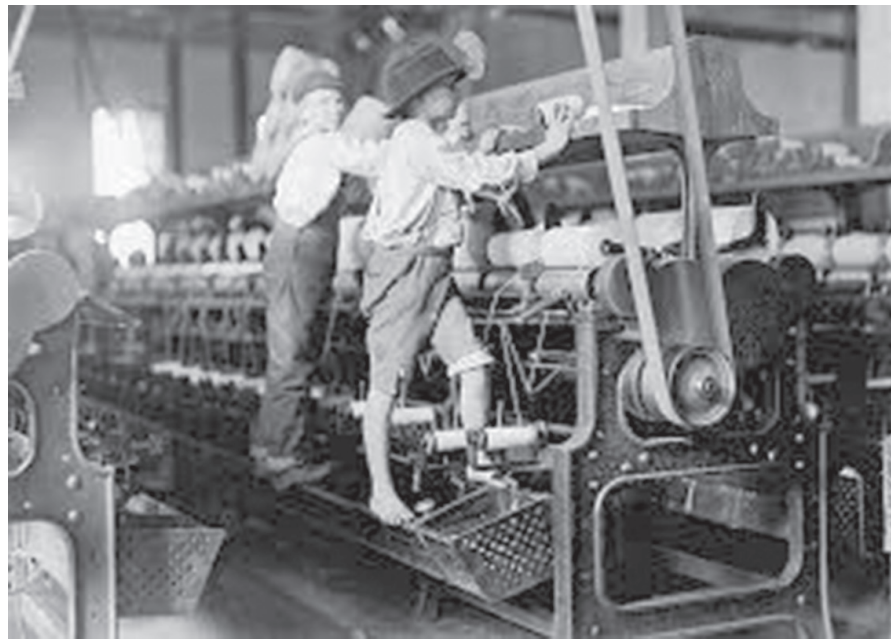
Kapitalizmin gelişkinlik seviyesi ve kapitalist sınıfların kâr hırsı üretimi sürekli olarak artırmak , daha fazla üretim yapmak daha çok artık değer üretmektir. Bu hırs nedeniyle ve teknolojik gelişmelerin etkisiyle bugün artık üretim sürecinin her alanı makinelerden ayrı değildir. Yeni ve geliştirilmiş makinelerde temel amaç ise daha kısa zaman içerisinde daha fazla üretim yapmak ve çalışanı mekanikleştirerek kendisine tabi hale getirmek, düşünmesini engelleyerek daha fazla artık değer üretmesini sağlamaktır. Makinaların böyle hızlı bir şekilde üretim yapması, makinede çalışan işçinin düşünmesini bile engelleyecek seviyede hızlı çalışması, çalışanı yaptığı işe yabancılaştırması bir çok tehlikeyi içinde barındırmaktadır. Çeliği, metali, katı maddeleri kesen makineler elimizi, parmaklarımızı ya da başka uzuvlarımızı kesebilir. Beton , demiri delen matkaplar vücudumuzu da delebilir, parçalayabilir. Sokakları süpürdüğümüz, yemleri öğüttüğümüz, otları biçtiğimiz makinelerin hepsi bir cinayet aracı olarak yaşamımızı sonlandırabilir, yaralanmamıza neden olarak bize acılar verip üretim sürecinin dışına çıkararak üretmez, kendimizi yeniden üretmez hale getirebilir, kalıcı engellere yol açabilir.

Bu nedenle kapitalist sınıfın kâr hırsı için her geçen gün modern cehenneme çevirdiği üretim yaşamımızda makinelerle veya çevresinde çalışırken gerekli önlemlerimizi kendimiz almamız, dikkatli olmamız ve kapitalistlerin hiç umursamadığı yaşamımızı korumamız gerekmektedir. Kapitalistlerin önlem olarak düşündükleri, kendi üretimlerinin devamı ve makinalarına, fabrikalarına zarar gelmemesidir. Kapitalistler iş gücünü en ucuz sermaye olarak görmektedir.

Üretim Sürecinde Makinalarda dikkat edeceğimiz noktalar.

Ana çalışma noktası: Bu noktada makinede ana işin yapıldığı yerdir. Preste baskının, ütüde ütülenin, kesmede kesmenin, delmede delmenin, sıvama makinesinde sıvamanın olduğu yerler-

dir. Bu alanda kontrolsüz olmamamız, herhangi bir uzvumuzu bulundurmamamız gerekiyor. Bu ana çalışma alanı içerisinde vücudumuzun herhangi bir yeri, çalışma sırasında burada bulunursa, makinenin çalışma sırasında yaptığı etkiden dolayı oldukça ciddi şekilde yaralanmamıza, ya da iş cinayetine kurban gitmemize neden olabilir. Ana çalışma noktası çevresine çapak, parça vb fırlatabilir, bazı kopan malzeme-

leri fırlatabilir, bu nedenle çalışma sırasında yaptığımız işe göre güvenlik gözlükleri, eldiven gibi koruma ekipmanlarıyla aksesuarlarını talep etmek ve bunları kullanmak kendimizi korumak için bu gibi işlerde çok önemlidir.

Yardımcı çalışma alanı: Makineler sadece ana işlem kısmından oluşmazlar, ayrıca bu ana işlem kısmına enerjiyi taşıyan yardımcı çalışma alanları bulunur ve enerji buradan, bu noktadan dişliler, şaftlar, kayışlar, kablolar, hidrolik ve pnömatik silindirler gibi hareketli kısımlara aktarılır. Bu alanda da kontrolsüz olmamamız, herhangi bir uzvumuzu bulundurmamamız gerekiyor. Bu gibi tezgahlarda çalışırken her zaman öncelikle kendimizi korumayı bilinç haline getirmeliyiz. Makinaların ana koruma ekipmanları ve koruyucu donanımlarını mutlaka çalışır vaziyette bulundurmalıyız. Her adımda makinalarda çalışmaya başlamadan önce, herhangi bir korunma eksikliğinin olup olmadığını kontrol ederek, herhangi bir eksiklik varsa kesinlikle çalışmamalı, ve bir tutanakla çalışma-

yı reddetmeliyiz.

Çalışırken, çalışma alanımızda olan makineleri dikkatle kontrol etmeliyiz. Çalışma alanı ve yardımcı çalışma alanı noktalarına ek olarak aşağıdaki bazı noktalar da çalışma alanlarımızda bizi tehlikeye sokan durumlardır ve bu konular içinde gerekli önlemleri almamız gerekir.

Makineler çoğunlukla hareketli elemanlardır; bu nedenle makinelerin hareket etmesine,

bizi riske atacaktır, bu nedenle yeterli miktarda ve hijyene uygun vasıfta kurulama, temizleme elemanı talep etmeli, kuru olmayan ellerimizle asla elektrikli aksamla yaklaşmamalı, dokunmamalıyız.

Makinelerin üzerindeki ve çalışma alanındaki kilitleme mekanizmalarına ve yönlendirme etiketlerine dikkat etmeli ve bunlara aykırı iş taleplerini bir tutanakla kabul etmemeliyiz.

Her makinede çalışmaya, yapılan her işe uygun kişisel koruyucu donanım mevcuttur. Yapacağımız işe göre kendi güvenliğimizi ön planda tutarak uygun kişisel koruyucu donanımın tarafımıza verilmesini talep etmeli, uygun olmayan kişisel koruyucularla çalışmamalıyız. Bu güvenliğimizi riske eder.

Kaldırma makineleri ve diğer iş ekipmanları: Vinç, ceraskal, transpalet, forklift, traktör, temizleme makinaları vb gibi makineler üretim tezgahı olmasada, üretim sürecinin bir parçası olarak yoğun şekilde kullanılmaktadır. Bu makinelerin de yaptıkları iş ve aktarma elemanları oldukça tehlikelidir. Bu tip kaldırma makinelerinde çalışmak özel bir eğitim gerektirmektedir. Bu makine ve ekipmanlarda çalışmak için gerekli yetkilendirme belgelerini ve eğitimlerini almayı istemeliyiz. Yetkilendirme eğitimi ve belgesi olmadan bu makinaları kullanmayı kabul etmemeliyiz.

Çalıştığımız iş yerlerinde kullanılan makineler, ile iş ve yaşam koşullarımız içerisinde bir çok tehlikeyi barındırmaktadır. Bu nedenle işyerlerinde mekanik aksamdan ve makinelerden kaynaklanan tehlikeler bir çok değişik yerden gelebilir, güvenliğimizi tehlikeye sokabilir ve ciddi yaralanmalara neden olabilir.

Bu nedenle öncelikle işyerini ve işi değil kendi güvenliğimizi düşünerek önlem almalı mekanik aksamın ve makinaların bizi her zaman tehdit ettiğini unutmamamız gerekiyor.

İşçi sağlığı işçi sınıfının sorunudur. Bizim sağlığımızı ve güvenliğimizi bizden başka kimse koruyamaz.

Üniversiteden İhraçlara HAYIR!!!

İpek Aydın

Şubat 2017’de OHAL kapsamında 686 sayılı KHK ile üniversitelerden toplam 330 akademisyen ihraç edildi. Bunlardan 115’ini Barış Bildirgesi’ne imza atan akademisyenler oluşturuyor. İhraç edilen 72 akademisyen ile Ankara Üniversitesi listede ilk sırada yer alıyor. Ankara Üniversitesi’nin ardından ihraçların en yoğun yaşandığı üniversiteler 28 ile Anadolu Üniversitesi, 27 ile Yıldız Teknik, 23 ile Marmara, 16 ile Eskişehir Osmangazi, 13 ihraçla Cumhuriyet Üniversitesi oldu. Bu ihraçlar ilk kez olmuyor. Cumhuriyet tarihi boyunca üniversiteler çeşitli gerekçe ve bahanelerle iktidarın hışmına uğramışlardır. Atatürk döneminde 1933 Darülfünun Reformu, İnönü döneminde 1948 DTCF tasfiyesi, Demokrat Parti döneminde 1956 tasfiyesi, 1960 darbesiyle 147’liler olayı, 12 Mart darbesiyle gelen tasfiyeler, 12 Eylül darbesiyle 1402’liklerin uzaklaştırılmaları ve şimdi de 7 Şubat KHK’sı ile devam eden tasfiyeleri yaşıyoruz.

Üniversite özerkliği ve akademik özgürlük, üniversiteyi üniversite yapan temel kavramlardır. 12 Eylül’ün ürünlerinden biri olan ve 6 Kasım 1981’de kurulan YÖK’ten sonra zaten bu iki kavramın içi boşaltılmış, YOK edilmiştir. Üniversitelerdeki özerk yönetim yerine merkezi ve hiyerarşik bir yapı getirilmiş; mali ve

idari özerklik ortadan kalkmıştır. Üniversitelerin yönetim kadroları, öğretim elemanları, öğrenciler ve çalışanlar yerine “YÖK ve Cumhurbaşkanı tarafından seçilir” ilkesi benimsenmiş; 31 Ekim 2016’da yayınlanan Bakanlar Kurulu kararı ile de rektör atamaları Cumhurbaşkanı’na bırakılmıştır.

YÖK’ün kuruluşundan bu yana geçen 26 yıl boyunca üniversite ve öğrenci sayısı artmıştır. Artık neredeyse her ilde bir üniversite bulunmaktadır. Özellikle Anadolu’da kurulan yeni üniversitelerde alt yapı ve yetişmiş eleman eksikliğine rağmen lisans

programları açılmış ve hatta yüksek lisans ve doktora programları ile çok sayıda öğrenci bilimsel yeterliliği olmadan mezun edilmiştir.

Geçen 26 yıl boyunca ders vermenin ve öğrencilere meslek bilgisi öğretmenin üniversite hocalığı için yeterli olduğunu düşünen pek çok üniversite hocaları yetişmiştir. Öğretim üyeliği endeksli dergilerde yurt dışı yayın yapmak ve ders öğretmekle sınırlı değildir. Kendi alanı dışında kitap okumayan, içinde yaşadığı toplumun sorunlarından habersiz ve ilgisiz, kariyerist öğretim üyelerinin yetiştirdiği öğrencile-

rin geleceğe ışık tutmalarını nasıl bekleriz?

Üniversiteler farklı düşüncelerin üretildiği, sorgulandığı ve tartışıldığı yerler olmaktan çıkmış; egemen ideolojinin dayattığı fikirlerin benimsendiği ve öğretildiği ileri liseler durumuna gelmişlerdir. Bu ortaçağ karanlığından kurtulmanın tek bir yolu vardır: Bilim özgürlüğünün güvence altına alınması; üniversitelerin çağdaş ve demokratik bir yapıya kavuşturulması. Üniversiteler, özgür ve bilimsel düşüncenin yeşerdiği yerler olmalıdır. Kendisine öğretileni ezberleyen değil, düşünen, tartışan ve yeni yaklaşımlar getirebilen insanlar ancak böyle yetiştirilebilir.

Yukarıda sayılan olumsuzluklara ek olarak, son KHK kararı ile hakim görüşe ters düştükleri için pek çok akademisyen görevden alınmıştır ve görünen odur ki bu sayı zamanla artacaktır. Bu karara karşı direnen akademisyenlerimizi, onların yanında olan öğrencilerimizi ve üniversiteleri destekliyoruz.

Hocalarımızın yeri üniversitelere aittir!!!

Tasfiyelere bir an önce son verilmelidir!!!

Bağımsız, özgür ve demokratik üniversiteler için! Haydi İŞ BAŞINA!!!!

Avrupa, Türkiye ve Milliyetçilik

Yusuf Erdem

Türkiye ve kimi Avrupa ülkelerinin yönetimleri arasındaki düzeysiz ve sert çatışmayı yerli yerine oturtabilmek için önce resmin bütününe bakmak; sonra da çatışmanın ideolojik ve politik nedenlerini nesnel olarak ortaya koymak gerekir.

Resmin bütününe bakınca öncelikle neler göze çarpıyor?

Birincisi; kapitalist-emperyalist sistem, tarihinin en derin, en yaygın ekonomik krizini yaşamaktadır ve bu müzminleşmiş krizden –daha önceki devrevi krizlerin tersine- bir türlü çıkamamaktadır. Tarihsel ömrünü çoktan tamamlamış kapitalist-emperyalizm, biz yeterinde örgütlü olmadığımız için tarihten gün çıkmakta; aralarındaki güçler dengesi değiştiği için dünyayı yerel savaşlarla yeniden paylaşmaya çalışmakta ve son hızla -belki de insanlığın ve doğal yaşamın sonu olabilecek- topyekun bir dünya savaşına doğru hızla yol almaktadır.

Tüm dünyayı etkisine alan bu depresyon, kaçınılmaz olarak dünyanın hemen hemen her yerinde toplumsal ve siyasi krizleri doğurmakta, siyasi planda ırkçı, milliyetçi, dinci, yabancı düşmanı akımların, faşist ve ırkçı hareketlerin olağanüstü güç kazanmasına yol açmaktadır. Bilindiği gibi kapitalizmin tekelci evresinin, politik alandaki izdüşümü siyasi gericiliktir. Hele kapitalist emperyalist sistem, böylesine müzmin bir kriz içinde debelenmekteyken toplumsal güvensizlik, gelecek korkusu ve büyük bir öfke yaratmaktadır. Düşman sınıf, bu öfkeyi ırkçı bir anlayışla yabancı düşmanlığına yönlendirmekte öteden beri çok ustadır.

İkincisi; burjuvazi, kendisinin neden olduğu krizin yığınlarda oluşturduğu geleceksizlik korkusunun yarattığı müthiş öfkeyi başka hedeflere yöneltmekte ve krizin bütün yükünü emekçilerin ve mazlum halkların omuzlarına yıkmakta çok ustadır. Rusya’da çarlık otokrasinin huzursuz yığınları Yahudilere karşı pogromlara yöneltmesi; Hitler’in Yahudilere

uyguladığı soykırım; İtalya ve Endonezya’da komünist katliamları ...bunun birkaç örneğidir. Irkçı, faşist, hatta “milliyetçi anti-kapitalist” demagojiyle sarhoş edilen yığınlar; dostu düşman, sınıf düşmanlarını dost sayabilmektedirler. Brecht’in NAZİ hareketinin yükselmesine ilişkin olarak söylediği şu söz, bugün için de çok aydınlatıcıdır: “Ekonomik krizin yerlerinden oynattığı küçük burjuva danalar, bir de kasabı denemeye karar verdiler.” Toplumsal depresyonun tehdit ve yıkımını yaşayan orta sınıflar, eğitimsiz, işsiz, örgütsüz lümpen yığınlar kolayca faşist hareketlerin demagojik ağına yakalanmaktadırlar.

Üçüncüsü; Burjuvazinin bu alanda kullandığı en etkili ideolojik silah ise saldırgan bir “Milliyetçilik”tir. Milliyetçilik, çeşitli biçimleriyle sınıflar mücadelesinde çok etkili bir burjuva ideolojisidir. Bir avuç burjuvanın çıkarlarını bütün bir toplumun, bütün bir ülkenin, bütün bir ulusun çıkarları olarak sunar. Sömürüyü ve sınıflar arasındaki derin uçurumu ve sınıfsal çelişkiyi kalın ve karanlık bir örtüyle gizler. Ülkeyi yönetmez duruma gelip de başka çaresi kalmadığında ise şoven bir rüzgar estirerek savaşa ve hatta iç savaşa başvurmaktan çekinmez. Bu durumda yığınları afyonlamak için bir kahramanlık destanına, bir ‘zafer’e şiddetle ihtiyaç duyar. Esasen; milliyetçilik bir düşmanlık ideolojisidir ve düşmanlar yaratmadan var olamaz. Örneğin 50 yıllık siyasi hayatımda düşman sınıfın şu söylemi hiç hız kesmedi; “Üç tarafı denizlerle, dört tarafı düşmanla çevrili olduğu bir ülkede; memleketimizin ve Türk devletinin bekasının tehlikede olduğu bu dönemde - bu dönem dedikleri gerçekte her dönemdi- içteki hainler dış düşmanla birlik oldular.” Ve yine milliyetçilik böyle bir ideolojidir ki, diyelim iç düşmanları tamamen yendiniz; bu sefer de kim daha kararlı, kim gevşek milliyetçi ayrımla bir düşman yaratarak var olacaktır.

Hollanda polisi işbaşında

Dünyanın içinde debelendiği müzmin kriz ve Türkiye’de iç içe geçen ekonomik, toplumsal ve siyasi kriz milliyetçi, faşist, dinci

akımları, farklı olanlardan nefreti ve yabancı düşmanlığını besliyor. Emperyalist merkezlerde de, çevre ülkelerde de siyasi gericilik gemi azıya almış durumda. Öyle ki liberal burjuva demokrasisinin en köklü olduğu ülkelerde bile temsili organlar, yurttaş hakları, temel haklar ve özgürlükler tehdit altındadır. Devletin zor ve şiddet unsurları giderek daha açıkça ve daha çok devreye sokulmaktadır. Ve ne yazık ki bu durumu tersyüz edecek güç, işçi sınıfı ve onun siyasi hareketi kafa karışıklığı, ideolojik savrulma içinde ve tarihinin en örgütsüz ve en dağınık dönemini yaşıyor. O nedenle de kriz içindeki kahrolası özel mülkiyet düzeni, yarattığı öfkeyi başarıyla kullanan en kaba saba, en saldırgan bir kapitalisti -Trump’ı- çözüm olarak başkan seçebiliyor. Yine Avrupa’da kapitalizmin nefretle dolu ırkçı, faşist siyasi uşaklarını iktidara taşıyor. Amerika’da Trump’ın başkan seçilmesi, Avrupa’da yabancı düşmanı parti ve hareketleri daha da azdırmış durumda.

Döneme ilişkin bir başka gerçeklik ise; hem kimi Avrupa ülkelerinde, hem Türkiye’de kitlelerin önüne kısa süre içinde seçim ve referandum sandıklarının konacak olması. Bütün bu ülkelerdeki gericici-faşist partiler ve çapsız yöneticiler, krizler yaratarak, yabancı düşmanlığını körükleyerek bundan siyasi güç ve oy devşirmeye çalışıyorlar. Avrupa’da merkez sağ partiler, yabancı düşmanı ırkçı-faşist partilerle bu alanda bir yarışa girdiler. Türkiye’deki çapsız yönetim ise, krizleri diplomasi yoluyla çözmek yerine, referandumdan “evet” sonucunu alabilmek için çok iyi bildikleri bir şeyi yapıyorlar: Düşmanlaşmayı derinleştirip bütün diplomasiyi altüst ederek oyları yükseltmeye çalışıyor. Fırtına biçceğini görmek istemiyor, rüzgâr ekmeye devam ediyor.

Türk polisi, işbaşında

Ve ayrıca kahvehane kabadayısı üslubu ile diplomasi yapma gerçekliği ve ülkede estirdikleri gericici, acımasız ve baskıcı politikalarla Avrupa’daki sosyalist ve yeşiller hareketinin de yabancı düşmanlığına karşı mücadeleleri-

ne zarar verdiler. Türk halkından değilse bile bugünkü yöneticilerden; bu yönetimin temel hak ve özgürlükleri, tüm yurttaş haklarını hoyratça ayaklar altına alan politikalarından; OHAL koşullarında ‘taşları bağlayıp, köpekleri serbest bırakan köy’ misali tüm topluma dayattıkları eşitsiz referandum kampanyası uygulamalarından dünyanın bütün vicdanlı insanları nefret ediyor.

Bu durumdan çıkarılması gereken en önemli sonuç ise, bu krizin yol açtığı çelişki ve çatışmalar, sağlam sanılan köklü burjuva kurumların içinde çalkalandığı depresyon ve burjuvazinin yönetememe hali; devrimci güçler için çok önemli mücadele olanakları sağlıyor. Bu olanaklardan yararlanmak, başkaldırlara bir daha hazırlıksız yakalanmama, tarihi fırsatları heba etmemek için ideolojik ve teorik açıklığı sağlamak; devrimci hareket ile sınıf hareketini buluşturmak, tüm ezilenlerin desteğini kazanarak karşı devrimi ezmek ve krizi devrim yoluyla çözmek gerekiyor. Bunun için de ilk elde devrimci kadroları ve muhalefeti düzen-içi dar pratikçilikle oyalanmaktan kurtarmak; devrimci teorimizden güç alarak düşman sınıftan ideolojik, örgütsel ve politik olarak tam kopuşla olanaklıdır. Bu olmadan düşman sınıfın oyunlarını bozmak, ona tam cepheden saldırarak krizi devrim yoluyla aşmak mümkün olmayacak; hatta devrim mücadelesine bağlanmayan yurttaş hakları, temel hak ve özgürlükler mücadelesi de, başarılı olması bir yana, kazanılmış hakları bile korumak mümkün olmayacaktır. Çünkü hak ve özgürlükler, ancak devrim mücadelesinin türevleri olarak kazanılıp geliştirilebilir.

Dönem, bizlerden bir yandan bütün örgütlülüğümüz ve var gücümüzle günün siyasi mücadelesine devrimci bir ruhla katılmamızı; öte yandan da teorik, ideolojik ve örgütsel olarak yarına hazırlanmamızı talep ediyor. En başta da devrimci kadroların kendilerini tam bir devrimci olarak örgütlemelerini.

Euphoria - Seferihisar /İzmir

Prince Group'a bağlı diğer oteller gibi şirkete ait İzmir Seferihisar'daki Euphoria Otel'de çalıştırılan işçilerin alacakları hala ödenmedi. Ocak ayı içinde otel önünde yapılan eylemde işçilere 31 Ocak'ta tüm alacaklarının ödeneceği sözü verildi ancak bu süre zarfında sadece ödenmeyen ücretleri yatırıldı. İşçiler, kıdem ve ihbar tazminatları ile fazla mesai ücretlerini henüz alamadı. İşçilerin her birinin en az 5-6 bin liralık alacağı bulunuyor.

Patronun tazminatları yatırmaması üzerine işçiler bir kez daha otel önünde bir araya geldi. Yetkililerle görüşen işçilere, son olarak 17 Mart tarihi verildi. Bu tarihte de alacakları yatmadığı durumda, işçiler hem süreci yargıya taşıyacak, hem de eylemlere başlayacaklar.

İşçiler Ne İstiyor, Ne Diyor?

Otelde mini bar görevlisi olarak çalışan Fatma Cırık ile içeride görüşmeler devam ederken sohbet ettik. Kendisinin ifade ettiği üzere ağır çalışma koşullarında çalışıyorlardı. Bir kişi üç kişilik işi yapmak zorundaydı derken, "Fazla ağır yükümüz oluyordu. Kirada oturuyoruz ve ilk okulda bir çocuğumuz var. Eşim çalışıyor olsa da zorluk yaşıyoruz. İcralık

durumdayız. Maaşlarımızı zamanında yatırmış olsalardı ne onlar uğraşacaktı, ne de biz. Biz fazlası ile işimizi yaptık ama onlar hakkımızı vermedi. Tekrar açmayı düşünüyorlar sezonda. O zaman bize muhtaçlar. Bu şekilde olursa çalışan da bulamayacaklar. Ekonomik krizi gerekçe gösteriyorlar ama kışın açık olmamıza rağmen sürekli doluyduk. Onların da parası yoksa bu alanı milyonlarca liraya nasıl aldılar?" dedi.

Kat görevlisi olarak çalışan Dudu Poyraz da sohbetimize katılarak o da sıkıntıları kendisine göre anlattı. Otelin her zaman yoğun olduğunun altını çizerek şunları söyledi; "Ancak maaşlarımızı düzenli olarak alamadık. Benim 7 bin lira civarında tazminatım var. Hepimizin ihtiyacı var. Yeri geliyordu ekmek alacak paramız olmuyordu. Kredi çektik mecburen, ödeyemedik. Eşim ödemeye çalışıyor. Biz patrandan sadaka değil, kendi hakkımızı istiyoruz. Biz gerçekten çok emek verdik. Seferihisar'da çok iş olanağımız da yok maalesef. Ben ekonomik kriz kısmına çok inanmıyorum çünkü bu otelin gelirini hep merkez çekti. Çekmeseydi bu otel kendi personelinin alacaklarını öderdi. Kışın bir çok otel iş yap-

mazken biz çalışıyorduk." Üç senelik tazminat alacağı olduğunu belirten Havva Yılmaz da ""Biz, işin hatırına çok sesimizi çıkarmıyorduk. Benim eşim emekli ve rahatsız olduğu halde çalışmak zorunda kaldı. Katkı olsun diye. Kiradayım. Ayrıca benim oğlum da buranın restra-urantında çalıştı. O da mağdur oldu. Mecburen kredi kartı kullandık, onlar da doldu. Burası kapandıktan sonra 49 yaşında olmama bakmadım, karda soğukta mandalina toplamaya gittim, borcumuzu ödeyebilmek için. Üniversite mezunu oğlumla beraber mandalinada küfe çekti. Aldığımız para ile kirayı ve taksitleri kapatmaya çalıştık. Bir an önce tazminatlarımız ödensin. Bu kadar geçikti, daha da gecikmesin. Biz sadece hakkımızı istiyoruz. Peşini bırakmayacağız, süreci yargıya taşıyacağız" diye konuştu.

Ücretlerini zamanında alamadıkları için eşinin maaşına haciz geldiğini söyleyen Derya Tanrıver de şunları söyledi: "Borçlarımızı ödeyemez duruma geldik. Otel kazanmıyor diyorlar ama bence otel kazanmıyor diye bir şey yok. Yaptığımız toplantılarda bize otelin günlük, haftalık kazancını söylerlerdi. Kazanılan para 'yeni otel açılıyor', 'bakım var', 'borç var' gibi gerekçelerle merkezden çekiliyordu. Bu sefer de biz mağdur oluyorduk. Geçtiğimiz yaz içerisinde mutfakta çalışan arkadaşlar, ücretleri ödenmediği için iş bıraktı. Onların sayesinde ücretlerimiz yattı. Bizim Seferihisar'da çok iş olanağımız yok ve bir çok arkadaşımız tekrardan otele geri dönmek istiyor. Otelin de ismi artık fazlaca zarar gördü. İnsanları daha fazla mağdur etmesinler."

Yunanistan'da Üniformalıların protesto gösterisi

Yunanistan'da polis, sahil koruma ve itfaiye güçlerinden yüzlerce üniformalı personelin, hükümetin geçtiğimiz günlerde daha fazla kemer sıkma önlemlerini onaylamasına karşı yaptığı mitinge sahne oldu.

Yaklaşık 1.200 protestocu, Atina'nın merkezindeki Yunan parlamentosu önünde toplanarak

ülkenin dış kurtarma paketine bağlı olarak onayladığı fazla bütçe kesintisi ve vergi artışıyla ilgili hoşnutsuzluklarını dile getirdi. Ayrıca daha fazla iş, ücret artırımları ve daha iyi emeklilik koşulları talep ettiler.

Protestocular "Kesintileri durdurun, artık katlanamıyoruz" başlıklı afişler taşıyıp hükümet kar-

sıtı sloganlar atarak parlamento binası önünde barışçıl bir yürüyüş yaptılar.

Yunan Polis Memurları Sendikası Başkanı Yannis Katsiama-kas, "İki yıl boyunca, bu hükümet üniforma giyen biz devlet görevlilerini kandırıyor. Öncelikle ücret konularımızda - ücretleri 2012 seviyelerine getirme sözü verdiler, ama sadece bunu yapmamakla kalmayıp, yeni ücret indirimleri hazırlıyorlar "derken, protesto mitingine katılan Yunan Sahil Güvenlik Görevlileri Sendikası Başkanı Dimitris Saitakis, "Çok ciddi sorunlarımız var ve dikkat etmezlerse bütün yapı çökecek. İşte bu yüzden buradayız, sadece haklarımızı değil, güvenlik isteyen Yunan toplumunun da haklarını talep ediyoruz." dedi.

Yunanistan, Atina ve Avrupa'daki alacaklıların, kurtarma programıyla ilgili durmuş olan görüşmeleri sürdürme konusunda

anlaşmaya vardığı Pazartesi gününden bu yana artan mitinglere tanık oldu; ancak anlaşma, hükümetin daha fazla kemer sıkma önlemi almaya söz vermesinden sonra geldi.

Atina, Yunan ekonomisinin durgunluğa girdiği 2010'dan bu yana uluslararası kurtarma fonlarına bağımlı durumda.

Yunanistan'da yaklaşık 7 yıllık kemer sıkma politikası, yoksulluk oranlarının zirveye çıkmasıyla sonuçlandı. Ülke ayrıca, Avrupa Birliği'nde (AB) yüzde 23 gibi en yüksek işsizlik oranına da sahip.

Yunanistan'daki yetkililer, hükümetin harcamalarını ciddi şekilde azalttı, işçi alımını dondurdular ve Yunanistan'ın sıkıntılı ekonomisini kurtarmak amacıyla dış kredileri almaya devam etmek için gelirleri düşürdüler.

23 Şub 2017 —www.presstv.ir

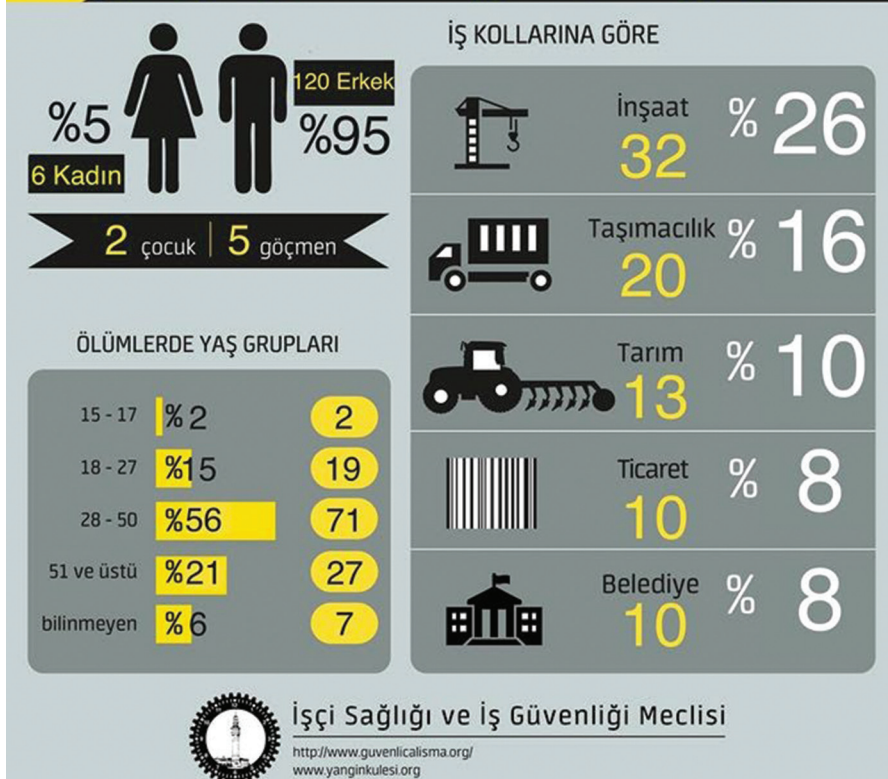

Ölüm Hep Bize mi Düşer ?

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinlikleri çerçevesinde, Türk Metal Sendikası'nın Ankara'da yapacağı Emekçi Kadın Buluşması'na katılmak için Bursa'dan yola çıkan kadın işçileri taşıyan otobüsün kaza yapması sonucu yedi kadın işçi yaşamını yitirirken, birçok kadın işçi de kaza sonucu yaralandı.

Türk Metal Sendikası'na üye olan kadın işçiler, Bursa'da bulunan Delphi ve Yazaki fabrikalarında çalışıyorlardı. Kazada yaşamını yitiren Fatma Hacıoğulları, Leyla Yalçın, Leyla Çiçek, Meyse Keskin, Elvan Mutlu, Özlem İnan, Güleydan Sezer adlı işçiler, fabrikalarda işçiler tarafından gerçekleştirilen saygı duruşu ve konuşmalarla anıldı.

Yedi emekçi kadın yoldaşımız, emekçi kadın mücadelesini daha da yükseltmek adına girdikleri yolda, ölümle karşılaştılar. Işıklar içinde uyusunlar.

İş Cinayetleri Durmuyor!

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, yayınladığı Şubat ayı raporunda, 126 işçinin daha iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini bildiriyor. Raporda işçi ölümlerinin, en çok trafik ve servis kazaları sonucu meydana geldiği, en fazla iş cinayetlerinin meydana geldiği sektör olarak da inşaat sektörü öne çıkıyor.

Türkiye'de hemen hemen her gün, servis araçlarının yol açtığı, kazalara tanık oluyoruz. Bu kazalar sonunda kimi zaman emekçiler, kimi zaman öğrenciler, kimi zaman de işçiler yaşamlarını yitiriyor.

Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada, İstanbul Tuzla'da meydana gelen Korkmaz Çelik Mutfak Fabrikası işçilerini taşıyan servisin yol açtığı kazada, 8 işçi yaşamını yitirirken, 27 işçi de yaralandı.

Uygun olmayan şartlarda yürütülen ve ciddi bir denetimden yoksun olarak büyüyen servis işletmeciliği, bundan sonra da birçok kazaya sebep olacaktır. Bu durumu da fitratın hanesine mi yazacağız?

Yaşamder ve Eğitim-Sen

8 Mart Emekçi Kadınlar Etkinliği

*Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün 107. yıl dönümü. Tüm emekçi kadınların 8 Mart'ını en coşkulu birlik, mücadele ve dayanışma duygularımızla kutluyoruz.

Yaklaşık 500. kez Galatasaray'da gerçekleştirdikleri toplantılarda gözaltında kaybedilen kadın ve erkekleri unutturmamak, için direnen Cumartesi Anneleri'nin 8 Mart'ını,

* Fabrikaları, Maltepe'de hastaneyi işgal ederek büyük bir kararlılıkla direnen kadın işçilerin şahsında bu topraklarda ve dünyanın her yerinde direnen tüm kadın işçilerin 8 Mart'ını,

* Asgari ücretle veya taşeron olarak çalışan düşük işçi geliriyle evde tencere kaynatarak çocuklarını doyurmaya ve yetiştirmeye çalışan ve sabahtan akşama kadar evde yaptığı işler hiç önemsenmeyen ev kadınlarının 8 Mart'ını,

* Kadın cinayetlerine, taciz ve tecavüzlere karşı örgütlü olarak seslerini yükseltip mücadele eden kadın hareketinin 8 Mart'ını,

* Ve nihayet, özgür akan ve yaşam kaynakları olan derelerini, zeytin ağaçlarını ve çocuklarının geleceğini savunmak için jandarmaya, HES

patronlarına, siyanürle anaç toprağı zehirleyen maden şirketlerine, taş ocaklarına karşı direnen, oralarda gece gündüz nöbet bekleyen köylü kadınların 8 Mart'ını en kararlı dayanışma duygularımızla kutluyoruz.

Hiç kuşku yok ki toplumun bir yarısını oluşturan, diğer yarısını da doğurup yetiştiren "...kadınların katılmadığı hiçbir toplumsal mücadele zafere ulaşamaz."

Kadınların bu mücadeleye boylu boyunca katılımı ise ancak zihinsel olarak özgürleşmiş, örgütlenmiş ve erkekler ile birlikte özgür bir yaşam için mücadele eden bir emekçi kadın hareketiyle mümkündür..

“Hayır”da Örgütlenmek

Ferda Kar

Bir anayasa referandumu sürecini yakın zamanda yaşayacağız. Egemenler bu durumu işçilerin emekçilerin çıkarına bir gelişme, bir yenilik gibi sunma derdine düşmüş durumdalar. Biliyoruz ki hukuk düzeninde yapılan her değişiklik egemen sınıfın çıkarlarını gözetir. Nasıl ki anayasanın eski hali işçinin, emekçinin örgütlenme hakkını, grev hakkını, güvenceli çalışma hakkını yok sayıyorsa, işçiyi açıklık sınırı altında bir ücretle çalışmaya mecbur bırakıyorsa, mevcut anayasanın “sosyal devlet” ilkesi çerçevesinde kişiler etnik, dinsel ve cinsel ayrıma maruz bırakılıyor ve bu durumlarından dolayı baskılar, işkenceler görüyorsa, sağlık, eğitim ve barınma hakkı yine bu “sosyal devlet” anlayışıyla yok hükmünde ise, yeni olarak önümüze getirilenin eskisinden hiçbir farkı olmadığı ortadadır.

O zaman egemenlerin ve onların parlamentosunda ortaya çıkan kargaşanın ve telaşın sebebi

nedir diye sormak gerekir. Burjuva muhalefet, “yapılan rejim değişikliğidir” deyip değişikliğe karşı çıkarken, hükümet “hayır bu değişiklik sistem değişikliğidir” diyerek savunma yapıyor. İster rejim değişikliği, isterse sistem değişikliği olsun, bizim görmemiz gereken birinci nokta, değişiklik talebinin burjuvazi tarafından gelmesi, ikinci nokta da burjuvazinin bu değişikliğe neden gerek duyduğudur.

Önümüzdeki süreci büyük savaşların ve iç savaşların hüküm süreceği bir dönem olarak öngörmekteyiz. Dünyada ve Türkiye’de burjuvazinin aceleciliği bundandır. Dünyada olduğu gibi Türkiye’de de burjuvazi savaş ve iç savaş durumuna kendini hazırlamaktadır. Egemenlerin anayasal değişiklik adı altında ortaya koydukları her hamle, onları siyasal ve ekonomik olarak daha güçlü kılacaktır. Güçlü bir siyasal yapı ve güçlü bir ekonomi olmadan savaşlar kazanılamaz. Burjuvazi güçlü bir siyasal yapıyla egemenliğini güçlendirirken, sindirdiği,

korkuttuğu, baskı altına aldığı işçiyi, emekçiyi daha fazla sömürerek ekonomik gücünü artıracaktır.

İşçilerin, sosyalistlerin, komünistlerin örgütsüzlüğü ve buna bağlı olarak ortaya çıkan dağınlılığı karşısında bizler burjuvazinin önümüzdeki süreci daha rahat atlatabilmesi için yeni bir silah edinmesine nasıl bakmalıyız? Silahı elde etmesini izleyerek, ekonomik ve siyasal zor aygıtlarının daha bir katmerli kullanılarak çelişkilerin gün yüzüne serilmesini beklemek bir düşüncedir. Ya da güçsüzlüğümüzü güce çevirip kapitalizmi bir an bile olsa rahatlatacak silaha erişmesine engel olup, onu çıkmaza sokmak da bir düşüncedir. Komünistler kriz ne ölçüde derinleşirse derinleşsin, kapitalist barbarlığın kendiliğinden eylemlerle yıkılmayacağını bilirler. Bunun için her fırsatı bilinçli ve örgütlü eyleme dönüştürmek için hareket ederler. Anayasa referandumuna yaklaşımda izlenecek taktiğin esası budur; “HAYIR” etrafında ortaya çıkan birleşmeyi bilinçli ve örgütlü ey-

leme dönüştürmektir.

Komünistler, burjuva oligarşik diktatörlüğe karşı hayır cephesinde yer alarak, destekleyerek karşı çıkıyorlar. Komünistler bu yer alışı bir amaç haline getirmeyip, stratejik hedefe doğru yürüyüşte, taktiksel bir hamle olarak görmektedir. Bu çerçevede köylerde, mahallelerde, ilçelerde, şehirlerde kurulan hayır meclislerini, referandum sonucuna bakmaksızın, daha iyi çalışma koşullarının oluşması taleplerinin dile getirildiği, işçilerin emekçilerin örgütlenme ve sendikal mücadele haklarının güvence altına alınması mücadelesinin yürütüldüğü, kadın cinayetlerine ve kadın emeğinin çifte sömürsüne karşı yürütülen mücadelenin yükseltilmesi, yaşam alanlarının, rant açılıp yok edilmesine karşı, ekoloji mücadelesinin yükseltildiği örgütlenmelere dönüştürülmelidir. Bu alanlarla ilgili öteden beri gelen bir mücadele yürütülmektedir, görev bu mücadeleleri kapitalizme karşı tek bir yumruk haline dönüştürmektir.

Samsun Hayır Buluşması

15 Şubat Çarşamba günü saat 17.30’da Samsun Uğur Mumcu Parkı’nda Hayır buluşması adıyla bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasına destek verenler çeşitli sivil toplum örgütleri ve partilerdi.

Basın açıklamasına yüzün üzerinde eylemci katıldı. Yeni anayasa teklifinin diktatörlük getireceğinin kesin olmasının vurgulandığı basın açıklamasının sonunda, oluşturulan serbest kürsüden insanlar neden hayır vereceklerini açıkladılar. Eylem sürerken ve sonlanırken AKP ve Anayasa teklifini eleştiren sloganlar atıldı. Eylem olaysız sonlandı.

Yaptığımız eylem her zaman olduğu gibi bizlerden oluşuyordu. OHAL nedeniyle insanlardan soyutlanmış bir yer olan Uğur Mumcu Parkı’nda eylemlere izin verilmesi, sesimizi bizden başkasının duymayacağı duruma getirdi.

Aslında sandık demokrasilerinin en önemli kazancı örgütlen-

meyi ve politik bilinçlenmeyi öne çıkaracak olmasıdır. Ama demokrasi güçleri ve siyasal oluşumlar eylemlerini zaten kendi düşüncelerini onaylayanların dışına çıkarıyorlar.

Bu güne kadar yapılan eylemler her koşulda hayırdan başka oy kullanmayacaklara hitap etmektedir. Yani zaten hayır kullanacak olanlara hayır eylemleri düzenleniyor.

Baskılardan asıl zararı göreceklere ulaşma konusunda her zamanki olduğu gibi yetersiz kalınıyor. Bunun ana nedeni ise kitle bağlarımızın yok edilmiş olması. Bunda bizim de günahımız var mutlaka. Ama her şey geçmiş değil.

Şu andan itibaren hayır örgütleyenler, evet diyecek olanlarla konuşma yollarını aramalı. O da olmazsa hedef, hayır verecek

olup neden hayır verdiğini tam anlamıyla algılayamayanlar olmalı. Bu kısa referandum sürecinde asıl hedef kitleyle buluşmayıp; yine biz, siz, o üçgenine sıkışsaksak hayır da çıksa, evet de çıksa ortaya bir şey konulmamış olacak. Böylece de burjuvazinin sunduğu sandık demokrasisinin sınırlarına sıkışacağız. Hatta o göstermelik demokraside figüran olmaktan bile azledileceğiz...

Fabrika Yaşamından

Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde 20 yıldan bu yana seramik üretimi yapan, gerek yurt içi gerek yurt dışı sevkiyatı olan fabrikada yaklaşık 1500'ün üzerinde işçinin çalıştığı ve bu işçilerin eşit koşullarda çalışmadığı işçiler tarafından bilinmektedir.

Fabrika içerisinde işçilerin köle gibi çalıştığı, hiçbir şekilde iş kıyafetleri düzgün verilmediği gibi ağır ve tehlikeli işler yine bu işçilere yaptırılmakta. Aynı zamanda iş güvenliğinin olmaması işçilerin en büyük sorunu. Fabrikaya yeni gelen işçilere iş

güvenliği ve fabrika ile alakalı olan eğitimlerin verildiği bahane edilerek, iş kazalarına karşılık verilen cevaplar aynı: "Dikkat etmiyorsunuz".

Yine aynı zamanda fabrikada fazla mesai yapan işçilere mesai parası yerine tatil veriyorlar. Yani hafta içerisinde 4 defa 2 şer saat fazla mesai yapıldığında işçiye bir gün izin veriyorlar; bu sayede işçilerin fazla mesai parasını ödememiş oluyorlar. İşçilere izin günü geldiğinde, "işler yoğun sonra kullanırsın iznini" diyerek izin de yaptırmamış oluyorlar.

Böylece sömürü katlanmış oluyor. Az adamla çok iş yaptırarak işçileri zor şartlarda çalıştırıyorlar.

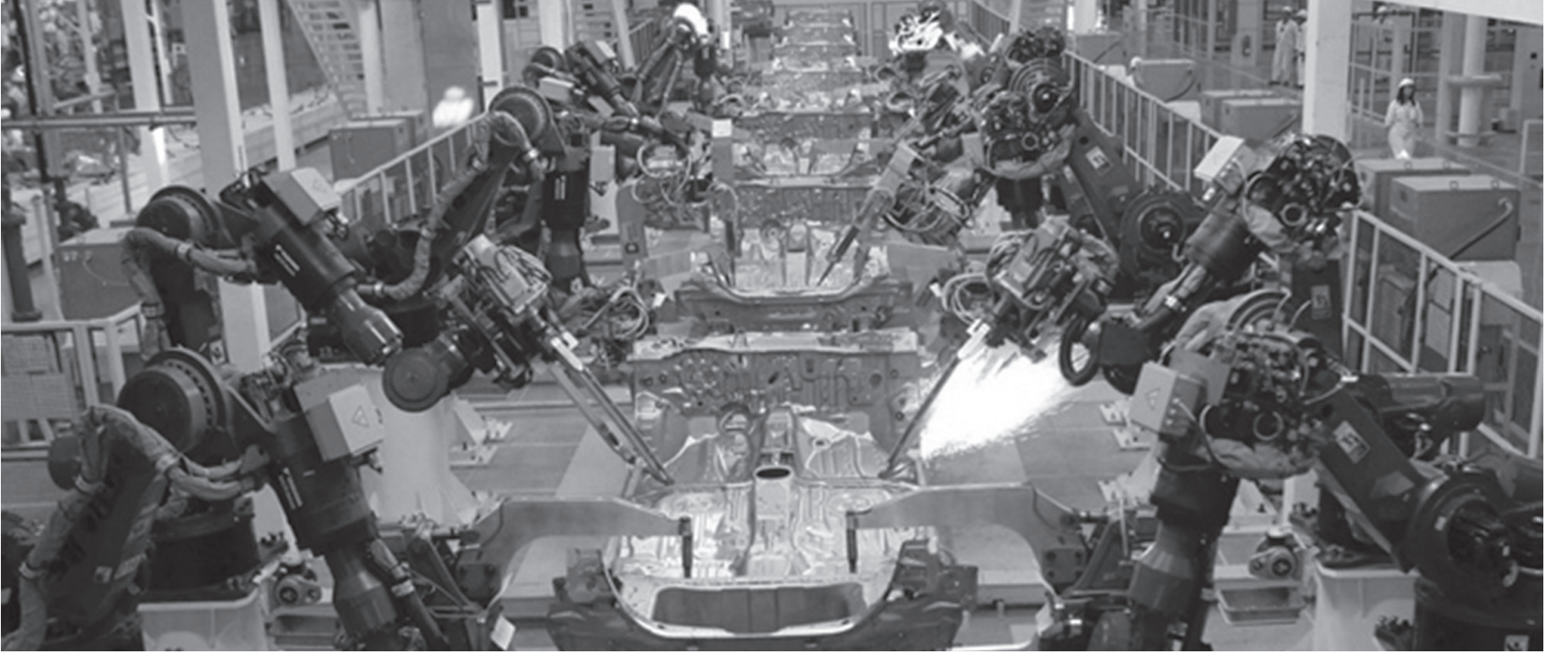
Ücretler asgari ücret olduğundan, tüm bu şartlarda patronlar sermayelerine sermaye katmaya devam ediyorlar. İşçiler sendikalaşmak istediğinde sendikanın 's' sini ağızlarına aldıklarında kapı önüne koyuyorlar.

Bugün Türkiye'nin bir çok fabrikasında yaşanan sıkıntılar, Seramiksen fabrikasında da aynı. Seramiksen işçileri bu sorunların

bir an önce bitmesini ve daha iyi şartlarda çalışmak istiyorlar.

Biz İşbaşı okurları olarak Seramiksen işçilerinin bu sıkıntıları ancak birleşerek örgütlü bir şekilde aşabileceğini var gücümüzle anlatacağız. Bunun için çalışmalarımızı daha fazla yoğunlaştırmalıyız. İşbaşını her işçiye tek tek ulaştırmalıyız, işçi okuma grupları kurmalıyız, işçileri bilinçlendirmeli ve örgütlemeliyiz. Her işçi, işbaşı yapmadan önce İşbaşı okumalı ve okutulmalıdır.

Celal Can

İşçiler İşbaşı Gazetesi Okuyarak İşbaşı Yapıyor

Bildiğiniz gibi Türkiye'de karanlık günler devam etmekte ... Bu karanlık günler de en çok işçi sınıfını etkiliyor. İşbaşı gazetesi olarak fabrikalarda, işçi duraklarında, işçi servislerinde, gerek işçi toplantılarında sıkı bir çalışma yürütüyoruz .

İşçiler İşbaşı gazetesi okuyor , yorumluyor ve tartışıyor... "işçiler, İşbaşı gazetesiyle işbaşı yapıyorlar"

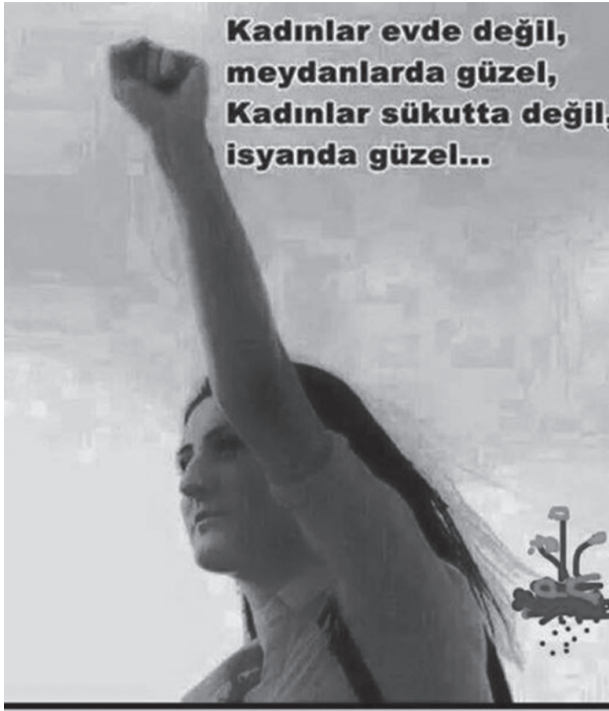
Evet, işçi sınıfı örgütsüz ve bilinçsiz, işçi sınıfı bu gün aile içinde ve dışında binlerce sorunla boğuşuyor; maddi ve manevi sorunlar yanında asgari ücretin açlık sınırının altında olması, iş kazalarının çoğalması vb. bir çok sorunlar varken bugün sistem sı-

nıfa başkanlığı dayatıyor.

Pekala başkanlık işçi sınıfına ne getirecek ? Daha çok sömürü, daha çok işsizlik, daha çok iş kazası, daha çok yoksulluk, daha çok polis copu, On yıllardır patronların kârları her azaldığında aynı filmi yaşıyoruz; işçilerin savaşı kazanmalarına göz dikiliyor. İşçiler, patronları zenginleştiren, işçi sınıfını köleleştiren, anayasalara kesinlikle HAYIR ! demek zorundadır.

Bugün mevcut olan sistem ve önümüze dayatılan başkanlık işçi sınıfına zarar verecek; işçinin içinde olmadığı yasaya işçi sınıfı hayır diyecek . İşçiler dün de, bu güne de, burjuva sisteme HAYIR diyor ..

8 Mart Çağrısı

Hepimiz çok iyi biliyoruz ki biz kadınların bütün cesareti ve yaratıcılığımızla katılmadığımız hiçbir toplumsal mücadele başı- rıya ulaşamıyor.

Ve bugün biz Anadolu kadınları çok zor günler yaşamaktayız. Hem emekçi ve hem de kadın olduğumuz için iki kat fazla ezi- lip sömürülüyoruz. Bir yıl içinde tam 367 kadın arkadaşımız erkekler eliyle katledildi. Bir yandan erkek şiddeti, bir yandan aile içi şiddet, bir yanda yoksulluk ve işsizlik bizi yakıp kavuruyor.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi kendini vazgeçilmez sanan; yoksulluğu, cehaleti, kutsal değerleri ve kamu parasını ölçsüzce kullanarak baskı, şiddet ve zorbalıkla, yalan

ve demagojiyle iktidara tırmanan çapsız ve muhteris gerici politikacılar ne giyeceğimize, dışarıya nasıl çıkacağımıza, kaç çocuk doğuracağımıza, nasıl yaşayacağımıza karı- şıyorlar. İktidarın hizmetindeki sözde ilahi- yatçılar kocalarımıza nasıl kul köle olup se- vap kazanacağımıza dair fetvalar veriyorlar. Günümüz Türkiye'sini bir Arap kasabasının ortaçağ kültürüne hapsetmek, bizleri nefes bile alamaz duruma düşürmek istiyorlar.

Eğer biz kadınlar ve özellikle de emek- çi kadınlar örgütlü olarak ayağa kalkarsak yer yerinden oynar, karanlıklar dağılır, önü- müzde özgür ve mutlu geleceğin kapıları ar- dına kadar açılır.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününde özgürlük, eşitlik, iş ve ekmek ve sosyalizm mücadelemiz yükselsin ve zaferle taçlansın.

Rojava'dan Dünyanın kadınlarına

Kadın Savunma Birlikle- ri (YPJ) Genel Komutanlığı, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'ne ilişkin bir bildiri yayınladı. Serê- kaniyê'deki YPJ Genel Komu- tanlığı binasının önünde yapılan açıklamada onlarca YPJ savaşçısı ve komutanı hazır bulundu.

YPJ Genel Komutanlığının Uluslararası Kadınlar Günü açık- laması şöyledir:

"8 Mart 1857'de, fabrikalarda çalışan 129 emekli kadın, çalışma koşullarını düzeltmek için başlat- tıkları tepki nedeniyle canlı canlı yakıldı. Kadınları yakan zihniyet bugünlerde de varlığını sürdür- meye çalışırken, kadınların ken- disine karşı başlattığı direniş bu zihniyetin yok edilmesi mücade- lesine devam ediyor.

YPJ olarak, tüm dünya ve Orta Doğu kadınları, şehit anneler ve özgürlük savaşçıların 107. Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutluyoruz.

Bugün dünyanın emekçi ka- dınları, Uluslararası Kadınlar Gü- nü'nün 107. yılını geride bırakı- yor; kadınlar, Roza Lüksemburg, Clara Zetkin, Zarif, Besê, Ley- la Qasim, Beritan, Silan, Zilan, Sara, Arın Mîrkan, Özgür Efrîn, Jiyan Rojhilat ve Destina Başûr önderliğinde 8 Mart direnişini büyük cesaretle taşıyorlar. Kadın direnişinin giderek yükseldiği bu dönemde, YPJ, bu yıldönümünde de verdiğimiz sözü tekrarlıyor ve bu mücadelede düşen şehitlere saygımızı ifade ediyoruz. Bu bağ- lamda, kadın mücadelesinin daha da büyüyeceğini belirtiyoruz.

Bugün, erkek zihniyetinin ve hükümetlerin kadınları tüm dün- yada özellikle de Orta Doğu'da mülk olarak gördüklerini ve hü- kümetin kadınları savaş ganimeti

olarak gördüğünü çok iyi göre- biliyoruz. Bu anlayışın ataerkil sistemi kadın üzerinde kalıcı hale getirmeye çalıştığını belirttik, bu nedenle hep mücadele için olma- lıyız.

YPJ, özgürlükçü zihniyetiy- le Rojava Devrimi'nde yedi yıl boyunca amansız bir mücadele verdi. YPJ tarihi adımlar atmış ve önemli ilerleme kaydetmiştir. Si- yasal irade kazanmıştır ve gelişen perspektifle demokratik ulus an- layışını hayata geçiriyor. Aynı za- manda, özgür ve eşit bir yaşamın temelini geliştirdiği bu günlerde devrimi, askeri anlamda yeni tak-

edik ve stiller ile taçlandırmaya ve büyük bir güç haline gelmeye de- vam ediyor.

"Her özgür kadın, özgür bir ülkedir" bilinci YPJ'nin en te- mel ilkesi ve görevidir. Daiş'in işgali ve faşizminden binlerce Arap, Kürt, Süryani ve Yezidi ka- dınını kurtarmayı başaran YPJ, 8 Mart'ın 107. yıldönümünü Raqa kadınlarını ve çocuklarını Daiş'in baskısından kurtarmak azmiyle karşılıyor. Bu başarıyı 8 Mart şe- hitlerine ve tüm kadınlara hediye

edeceğiz.

En kuvvetli kadının örgütlü ve savunan kadın olduğu gerçeği artık çok daha iyi anlaşıyor. Ro- java devriminin 7 yıllık tecrübesi ve dayandığı tarihi miras sayesin- de, YPJ bu bilgiyi tüm kadınlara yayabilmektedir.

8 Mart vesilesiyle, bir kez daha kadınları özgürlük mücadeleleri- ni birleştirip bu mücadelenin il- kelerini belirlemeye çağırıyoruz. Bu amaç için;

1) Kadın özgürlüğünü geliştir- me mücadelesinde ulusal ve tarihi bir role sahip Lider Öcalan, ulus-

amaçla ortak bir güvenlik ve sa- vunma mekanizması kurulmalı- dır. Her kadının, özellikle de Daiş olmak üzere, her türlü hegemon- ya ve baskıya karşı ideolojik bir mücadelesi ve kadın savunması için temel görevi olmalıdır.

3) YPJ, deneyimini savaşma cesareti ve direncine sahip tüm kadınlarla paylaşmaya hazırdır.

4) Kadınlar ve çocuklar, göç, ekonomi, savunma ve sosyal ya- şam alanlarındaki tüm savaş ve çatışmalarda en çok kurban olan- lardır. Kadınların ve çocukların haklarını savunmak için her kadın savaşmalı ve buna karşı bir tutum sergilemelidir.

5) Rojava'da, YPJ sadece Kürt kadınlarının değil, aynı zamanda tüm kadınların savunucusudur. YPJ saflarında bulunan farklı halkların ve inançların savaşçıla- rı, aktif bir şekilde savaşıyor ve birçok savaşçı da bu mücadele- de şehit düşmüş durumdadır. Bu, YPJ'nin özünün uluslararası bir savunma gücü olduğunu ve bu gerçekliğin daha da genişletilme- si ve güçlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

6) Kadınlar olarak çok önemli başarılar elde ettiğimiz için çok ve büyük tehditlerle karşı karşı- yayız. Tüm kadınları, bu tehditle- ri ortadan kaldırarak demokratik bir ulus kurma mücadelelerini güçlendirmeye davet ediyoruz. Her kadın büyük başarılar kaza- nabilir.

7) 8 Mart'ı tüm kadınlarla bir- likte bir kez daha kutluyoruz ve bu egemen anlayışımızı ancak birlikte mücadele ederek yok ede- bileceğimize ve demokratik bir zihniyet, ahlaki kültür ve özgür yaşam yaratabileceğimize inanı- yoruz."

lararası bir komplo tarafından esir alınmış ve 18 yıldır insanlık dışı işkence ve aşırı tecrit şartları al- tında bulunuyor. Buna karşı ses- lerini yükseltmek ve demokratik tutumlarını ortaya koymak her kadının bilmesi gereken başlıca görevlerden biridir.

2) Bu tarihsel süreçte Ortado- ğu'daki kadınlar kültürel, yaşama- sal ve güvenlik alanlarında büyük bir katliama maruz kalmaktadır. Bu katliamın tehlikesine karşı etkili mücadele yapılmalı ve bu

Newroz Bağımsızlıktır!

Tarihsel olarak farklı rivayetlerle anlatılsa da, Newroz'a dair hikayelerin ortak noktasının; Kürt halkı için bir serhildan(başkaldırı, isyan), özgürlüğünü kazanmak için egemenlere karşı mücadele günü anlamına geldiğini bilmekteyiz. Rivayetlerde en çok öne çıkan en çok anlatılanı ise Demirci Kawa'nın, zalim kral Dehak'a karşı; oğullarını kurtarma, bununla beraber tüm Kürtleri Dehak'ın zulmünden kurtarma mücadelesidir. Bu mücadele Dehak'ın sarayının, Demirci Kawa tarafından basılıp, Dehak'ın öldürülmesiyle zafere ulaşır. İşte o günden bugüne kadar 21 Mart Kürtler için hem bir zaferin kutlandığı gündür hem de zafere giden yolda direnmenin, isyan etmenin günü olarak tarihe geçer. Newroz kelime anlamı olarak, yeni gün anlamına gelmektedir. Bugün Kürt halkı; baharın, yeni günün, yani Newroz'un gelişini; TC AKP'sinin bombaları, katliamları, gaddarlığı altında karşılıyor. Böylesine ağır bir süreçten geçerken Newroz'u kutlama havasında karşılamak yerine, topyekün direnişin ilan edildiği yeni bir gün, yeni bir dönem haline getirebilmek gerekir. Emekçi Kürt halkı bombalar altında yaşamaya, teslim alınmaya çalışılırken bizlere düşen görev; sömürgeci ve imhacı zihniyete karşı isyanın ateşini, yeni Dehakları yakacak, saraylarını yıkacak bir aşamaya ulaştırmaktır.

Günümüz Dehakları, Kürt ulusunun dört aylık bebeğinden yetmiş yaşındaki dedesine kadar katletmeyi sürdürüyor. Sistemli bir şekilde mehter marşları eşliğinde, Kürt halkının evleri top atışları ile yıkılıyor, canından bezdirilen halk göçe zorlanıyor, kendi mahallesine, yaşadığı sokağa çıkmak aylarca yasak ediliyor!

TC'yi bugün yöneten AKP'nin uygulamaları tanıdık uygulamalardır, 1923'ten beri sürdürülen Kürdü yok sayma, katletme, asimile etme, Kürdistan ülkesini işgal etme politikalarının tekrar tekrar uygulanmasıdır. Erdoğan'ın çektiği sancı ve bu denli gözü dönmüş saldırganlığı; kendi Kürd'ünü yaratamama sancısıdır.

Saldırdığı bölgeler daha önceki hükümetlerin de yıllarca uğraşıp asimile edemediği, direngenliğini kıramadığı bölgelerdir. AKP eski imha uygulamalarıyla yüzyıllık sorunu ortadan kaldırmadığını, direngen damarı bastırabileceğini düşünüyor ancak nafile işgalciler her zaman kaybeder!

Kürtlerin ezilme sorununu çözdüğü, Kürtlerin bu şekilde özgürlüğünü kazandıklarını görürüz. Bugünkü sömürgeci güçlerin Kürt ulusu üzerinde yarattığı durum da Dehak'ın yarattığı zalim tablodan farksızdır. Her gün insanlarımız bu zalim Dehakçı sömürgeci sistemin tarafından gözaltına alınıyor,

Zalim Dehaklara karşı

Demirci Kawa olunmalıdır!

Newroz'un Kürtler açısından ne ifade ettiğini tam olarak anlamadan Newroz kutlanabilir mi? Newroz'un önemi anlaşılmasın yarına hazırlanabilir mi? Bizce hazırlanamaz, işte bu yüzden Newroz'un bağımsızlık olduğunu ileri sürerek bugünkü anlamının ancak bu siyasal söylemle karşılık bulacağını düşünüyoruz. Newroz'un ne anlama geldiğini tanımlamak gerekiyor. Newroz'un tarihsel olarak ortaya çıkışını incelediğimizde; zalim bir hükümdar olan Dehak'ın egemenliği altında Kürtlerin gün be gün yok edilmesini, her gün bir Kürt gencinin bu zalime kurban edilmesini görürüz. Zalim Dehak'ın karşısında Kürtler kendini çaresiz hissederken bir demirci olan Kawa'nın Dehak'ın zulmüne son vermek için onunla konuşmayı, uzlaşmayı denemek yerine doğrudan onu yok etmeye yöneldiğini ve varlığını ortadan kaldırarak

tutuklanıyor, öldürülüyor, evleri başına yıkılıyor, duvarları faşist sömürgeci yazılamalarla kirletiliyor, kendine ait olmayan bir devlet tarafından silah zoruyla yönetiliyor, hiçbir hakkı tanınmıyor, varlığı her an tehlike altında yaşayan bir ulus haline getiriliyor. Kurdukları sömürgeci sistemle, işgalci güçleri ile ülkemiz üzerinde halkımızın özgürlüğünü, geleceğini, topraklarımızın bütünlüğünü gasp ediyorlar. Bugünün Dehaklarının Kürtlere yaşattıkları özetle bunlardır.

Pekala bugün Demirci Kawa'yı referans alan bizler ne yapacağız? Demirci Kawa, Dehak karşısında ne yaptıysa biz de onu yapmanın sözünü vererek Newroz'u anlayabiliriz. Demirci Kawa'ya baktığımızda Dehak'la uzlaşma değil onu yok etme eylemini görürüz. Bugünün Kawa'larına düşen görevi tariflemek gerekirse Dehakları Kürdistan tarihinden silip atacak, onların varlığını yok edecek bağımsızlıkçı bir irade yaratmak-

tır. Bu iradenin siyasal karşılığı Kürtlerin Kuzey'deki ve diğer parçalarındaki Dehak'larını yok edecek bağımsızlık savaşındadır. Newroz Dehakların ortadan kaldırılmasıysa; bugünkü Dehakları ancak Bağımsızlık Savaşı ortadan kaldırabilir. Bağımsızlığı savunmak; Kürt ulusunun özgürce kendi kaderini tayin etme koşullarını hazırlamayı savunmaktır. Newroz'un gerçek anlamının ancak bağımsızlığın savunularak karşılık bulabileceği, Demirci Kawa'nın çocuklarının Kawa'nın yolu olan düşmanı yok etmeyi esas alan yöntemi ve duruşu temsil etmeleri gerektiği kanaatindeyiz.

Newroz Bağımsızlıktır çünkü biz Kawa'dan uzlaşmayı değil savaşmayı, düşmanı yaşatmayı değil onu yok etmeyi öğrendik!

Newroz'un Çağdaş Kawa'sı Mazlum Doğan'ın Yoludur Yolumuz!

Çağdaş Kawa'lara düşen görevi bizler bugün tartışırken; Mazlum yoldaş, Amed zindanının Kawa'sı olarak düşmanla uzlaşmayan iradesiyle, onu yok etmeye yönelik eylem tarzıyla bize yürünmesi gereken yolu göstermiştir. Gösterdiği yolun parolası oldukça açıktır: "Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür." Çağdaş Kawamız Mazlum Doğan'ın Kawa olma bilinci, iradesi bağımsızlıkçılığında aranmalıdır. Bugünkü zalim tabloyu, Kürt ulusunun belirsizliğe sürüklenen kaderini ancak bağımsızlıkçı bir çizgi değiştirebilir. "Newroz Bağımsızlıktır" bir slogan değil; özgürlüğe giden yolun açık parolasıdır. Her Kürt bu parolayı rehber edindikçe özgürlüğe adım adım yaklaşacağız!

Newroz Bağımsızlıktır çünkü bağımsızlığın yolu Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'ın yoludur!

Rehberimiz Mazlum hedefimiz bağımsızlıktır!

Mazlum yaktı kibriti, ateşi biz olacağız, sömürgeciliği yakacağız!

***TVK'nin (Tevgera Vejîna Kurdistanê) Newroz açıklaması**

Afrika'da Çin Askeri Üssü

Şubat sonunda, New York Times, Çin'in ilk denizasıırı askeri üssünü kurduğuna dikkat çekti.

Times, üssün "90 dönümlük deniz üssü, birkaç bin askerin konuşlanması için tasarlandı ve silahlar için depolama yapıları, gemiler ve helikopterler için tamir tesisleri ve ticari gemiler için beş, askeri gemiler için bir rıhtım "ı kapsadığını yazdı.

Fakat gerçek hikaye, Çin'in denizasıırı bir üssü inşa etmesi değil. Asıl mesele, üssün nerede yapıldığı - Afrika Boynuzu'nun küçük bir ülkesi olan Cibuti'deki bir ABD tesisinden sadece birkaç kilometre uzakta.

11 Eylül'den sonra kurulan ABD üssü Camp Lemonnier 4.000 askeri personele ev sahipliği yapıyor ve çoğu zaman Orta Doğu'daki hedeflere İHA'lar ile hava saldırısı da dahil gizli operasyonlar için kullanılıyor.

ABD Başkanı Barack Obama, üssü, "Afrika Boynuzu boyunca sadece ABD için değil, bölge için de, olağanüstü derecede önemli" olarak nitelendirmişti..

Cibuti'nin ABD için bugünkü stratejik önemi oldukça açık. Küçük ülkenin kıyı şeridinde ba-

kıldığında, Yemen ile arasındaki mesafe yaklaşık 18 mil.

Benzer bir bakış açısı, Doğu Afrika'da, özellikle dünyanın en hızlı büyüyen ekonomilerinden olan Etiyopya'da büyük miktarlarda yatırım yapan Çin için de geçerli; Sahra altı Afrika'da çıkarlarını ve yatırımlarını korumak istiyor.

Çin'in Afrika'daki yatırım tu-

geliyorlar.

Aynı sınırları paylaşmayan Çin ve ABD, uzaktan birbirlerini çevreleyen uydular ve siber gözetleme yöntemleriyle birbirlerinin savaş makinelerinin işleyişine göz atmaktadır.

Cibuti, hiç kuşkusuz Çin için stratejik açıdan önemli bir bölgedir. Ülkenin petrol ithalatının yarısı, Cibuti'nin hemen kıyısındaki

venlik sağlamak amacıyla kullanılacağını iddia ediyor.

Çin'in Savunma Bakanlığı, New York Times gazetesine verdiği demeçte, "Destek tesislerinin, Aden Körfezi ve Somali açıklarında eskortluk görevlerine ve BM barış gücü ve insani yardım kurtarma görevine katılan birliklerin dinlenme ve rehabilitasyonu için kullanılacağını" ifade etti.

Ancak Çin'in genel kurmay başkan yardımcısı Amiral Sun Jianguo, geçen yılın Nisan ayında, Komünist Parti dergisinde "yurtdışı üs inşaatının başarıyla ilerlemesinin" Başkan Xi Jinping'in dış politika hedeflerinden biri" olduğunu yazdı.

Cibuti, Afrika'daki en büyük ve dinamik serbest ticaret bölgesi olarak bilinen ve kumdan yükselen yeni limanlar ve havaalanları için Çin'den 12 milyar dolardan fazla yatırım da alıyor.

ABD ve Çin'in yanı sıra, birkaç Avrupa ülkesi ve Japonya, Cibuti üzerinde küresel askeri çıkarları olduğunu ifade ettiler. Bazı tahminlere göre, Cibuti'de bulunan yabancı askeri personel sayısı 25.000'ü buluyor.

Activist Post 2 Mart 2017

tarı 2014 yılında 30 milyar doları aştı

İki ülke, birbirlerinin şehirlerini hedefleyen onlarca kıtalararası nükleer füzeyle sahip. Savaş gemileri ve savaş uçakları, Güney Çin Denizi'ndeki tartışmalı sularda zaman zaman karşı karşıya

suyolu bağlantı noktası Mendeb Boğazı'ndan geçiyor. Bu boğaz, Hint Okyanusu'nu Akdeniz'e bağlıyor.

Çin, her zaman olduğu gibi, yeni deniz üssünün çoğunlukla korsanlıkla mücadele etmek ve seyahat eden vatandaşları için gü-

ABD ve NATO'nun Rusya Kuşatması

Romanya:

NATO üyesi Romanya'da, iddiaya göre, ülkenin savunma güçlerini artırmak için beş yüz ABD askeri 14 Şubat'ta Romanya'ya gelmesiyle Rusya-NATO gerginliği daha da tırmandı.

NATO, Doğu Avrupa'daki askeri varlığını uzun zamandan beri artırıyor. ABD ve NATO yetkilileri, bu hareketin Avrupa'yı Rusya'nın tehlikelerinden korumayı hedeflediğini belirtti. Ancak Moskova, NATO'nun askeri birikimini kendi güvenliği için bir tehdit olarak görüyor. .

Moskova'daki üst düzey yetkililer defalarca NATO'yu, askeri birikimini Avrupa'daki güvenlik tehdidi olarak nitelendiren çatışma arayışı içinde olduklarını belirttiler.

Bulgaristan:

Bulgaristan Savunma Bakanlığı, 15 Şubat, Çarşamba günü sevkedilen ABD birlikleri ve zırhlı

araçlar ile ağır teçhizatı, Doğu Avrupa müttefiklerini desteklemek için planlanan bir NATO operasyonu kapsamında hafta sonuna kadar Bulgaristan'a varacaklarını açıkladı.

Geçtiğimiz yıl ABD eski Başkanı Barack Obama'yla yapılan anlaşma uyarınca NATO, bölgedeki varlığını Soğuk Savaş'tan bu yana görülmemiş seviyelere kadar genişletiyor;

Avrupa'nın on yıllardan sonra en büyük ABD askeri takviyesiy-

le planlanan 3.500'ün üzerinde askerin, yaklaşık 2.700'ü Ocak ayında Polonya'ya gelmişti.

(15 Şubat World News)

Norveç:

NATO, Norveç'in kuzey sınırında, Rus sınırının yaklaşık 300 kilometre uzağında kapsamlı askeri tatbikatlar başlattı.

Batı askeri ittifakının Joint Viking 2017 tatbikatları, İngiltere, ABD ve Norveç'ten yaklaşık

8 bin kişilik birliklerin varlığı ile Pazartesi günü başladı. Askeri tatbikatların 15 Mart'a kadar sürmesi planlanıyor.

Norveç Silahlı Kuvvetleri tarafından yapılan açıklamaya göre, tatbikatların ana hedefi, ülkenin savunma gücünün ve kriz yönetiminin test edilmesidir.

Ocak ayında ABD, Norveç'e yaklaşık 300 Deniz Piyadesi yerleştirmesi Moskova'dan ciddi uyarılara neden oldu.

NATO, Baltık ülkelerinde (Estonya, Litvanya ve Letonya) "Rusya'nın saldırganlığı" olarak nitelendirdiği şeyleri engellemek için silah ve teçhizat konuşlandırıyor.

Rusya ise bu saldırgan girişimlere tepki olarak Rusya, nükleer yetenekli İskender-M füzelerini Polonya ve Litvanya'ya komşu Kaliningrad'ın Baltık yerleşim bölgesine konuşlandırarak güneybatıdaki askeri kapasitesini güçlendirdi. (6 Mart, 2017 / Presstv)

“28 Kanunisanı’yi Unutma”!

Panel

Mustafa Suphi, TKP ve ULUSAL SORUN

Söz ve Eylem & Tevgera Vejîna Kurdistanê

Tarih: 28 Ocak 2017

Katledilişlerinin 96. yıldönümünde Mustafa Suphi ve 15 yoldaşı İstanbul ve İzmir’de düzenlenen panellerle anıldı. İstanbul’daki paneli Söz ve Eylem ve Tevgera Vejîna Kurdistanê birlikte düzenledi.

Panelde Mustafa Suphi’nin 1918-21 yılları arasında Sovyet Rusya’da Türkiye Komünist Partisi’ni kurma faaliyeti ele alındı ve bu faaliyetin ideolojik politik ve örgütsel zaafı üzerinde duruldu. Panelde Tevgera Vejîna Kurdistanê adına konuşan yoldaş, programında ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını yer almasına rağmen, TKP’nin ulusal soruna komünistçe yaklaşmadığını, Kürt, Ermeni ve Pontus halklarının ulusal Kurtuluş mücadelelerini emperyalist işbirlikçisi, gerici ve karşı devrimci olarak nitelendirdiğini vurguladı.

Söz ve Eylem’in düzenlediği İzmir panelinde ise, Mustafa Suphi’nin TKP’yi kurmak için Sovyet Rusya’da faaliyet yürüttüğü aynı dönemde Türkiye’nin çeşitli bölgelerinde, Ankara’da, İstanbul’da

vb. komünist faaliyetlerin yürütüldüğü, bu faaliyetler arasında sağlam ilişkilerin kurulamadığı üzerinde durularak, Türkiye Komünist hareketinin ulusal soruna ve burjuva Mustafa Kemal hareketine yaklaşımda ciddi ideolojik ve politik zaafı içinde olduğu belirtildi.

Mustafa Suphi, Bakü’de kurduğu TKP’yi Anadolu’ya taşıyıp mücadelesini orada verebilme samimi inancını taşımış, nerede olursa olsun aklından “Anadolu’ya geçmeyi” hiç çıkarmamış ve Kasım 1920’de 15 yoldaşıyla birlikte mücadelesine Anadolu topraklarında devam etmek için yola çıkmıştı.

Kemalist hükümetin TKP içine soktuğu ajanların faaliyeti ile Suphileri kontrollü olarak Kars’tan Erzurum’a, oradan da Trabzon’a getirdi ve bizzat Mustafa Kemal’in emriyle Mustafa Suphi, 15 yoldaşıyla birlikte katledildi.

Türkiye komünistleri 28 Kânunusaniyi asla unutmayacaktır.

Karabağlar’da İşçiler Kazandı

arka sayfadan devam

diğini biliyoruz. Toplu pazarlık sürecinde bir çok defa grevin yapılamayacağına dair görüş belirtmişlerdi. İşveren grevin yasaklanmasını bekledi, ancak grev yasaklanmayınca ve grevciler İzmir kamuoyundan destek alınca işin rengi değişti, işveren yetkilileri grevin daha fazla uzamasını istemediklerini belirterek uzlaşma kapısını aralayınca işçilerin talepleri karşılanmış oldu.

İşbaşı: Siz de yukarıda ifade ettiniz, uzun yıllardır Belediye işkolu olarak adlandırılan bu hizmet sektöründe grev yapılmamaktaydı. Sizin grev, sayısal anlamda da yarattığı etki anlamında da bir ilk sayılabilir mi?

A.Haydar Kara: Belediye iş kolunda İzmir’de sadece DİSK örgütlü değildir. TÜRK-İŞ’e bağlı Belediye-İş Sendikasının gerek Büyükşehir’de, gerekse Karabağlar’da örgütlü olduğu birimler vardır. Uzun yıllar farklı iki sendikanın olması bizleri zorlayan bir olgu olarak karşımıza çıkmaktaydı. Ancak Belediye-İş sendikasının bizim yürüttüğümüz sınıf sendikacılığı sürecinde bizler gibi adımlar atamamış olması ibreyi zaten DİSK’den yana bükmeye başlamıştı. Biz bu güne değin sendikalar arası rekabeti değil, kendi hedeflerimizi önümüze koyduk, bu hedefleri aşmaya çalıştık. Bu nedenle de işçinin güveni konusunda bir sıkıntı yaşamadık. Bu durum belki bizlerin daha rahat hareket etmesini, daha et-

kili veya riskli kararlar alabilmemizi sağlamış olabilir. Biz de greve çıkarken uzun yıllardır grev yapılmamasının tedirginliğini yaşadık, ancak gördük ki grev işçilerin hafızalarında zaten varolan birşeydir. Bu nedenle de grevin örgütlenmesinde bir sıkıntı yaşamadan işçilerin birliğini sağlamış olduk ve greve gittik. Görülen odur ki işçiler birliklerini sağladıklarında onları ne grev yasakları, ne de işverenin yıpratıcı uygulamaları durdurabilir. Bu anlamda ülkemiz işçi sınıfına bu grev ve kazanımları armağan olsun.

İşbaşı: Başarılı bir grev yaptınız, belediye yetkilileri taleplerinizi kabul ettiler. Kazanımlar nelerdir onları anlatabilirmisiniz?

A.Haydar Kara: Bizim en büyük kazancımız anlaşmaya konulan “Kiralık işçi” çalıştırılmaması maddesidir. Bilindiği üzere Karabağlar Belediyesinin hiç bir yerinde taşeron işçi çalışmamaktadır. Sözleşmenin kilit noktalarından bir tanesi de burasıydı. Bu şekilde aşılması en önemli kazanımımızdır. Anlaşmaya göre toplamdaki artış yüzde 20’ye denk geliyor. Anlaşma maddelerine göre ilk yıl yüzde 9, ikinci yılın ilk altı ayı için enflasyon artı 2, ikinci altı ayı için enflasyon artı 1 puan zam yapılacaktır. Daha önce 69 gün olan yıllık ikramiye 112’ye güne çıktı. Şimdiye kadar yılda iki defa ödenen bayram parasına ek olarak 220 liralık 1 Mayıs ikramiyesi eklendi. Gıda

yardım fişi ise aylık 330 TL’den 400 TL’ye çıkarıldı. Taraflar ayrıca işçilere banka promosyonu ödenmesi, temizlik işçilerine koku primi ödenmesine karar verildi. Yine engelli personele yılda bir defa 500 TL’lik bir ikramiye ödenecek.

İşçilerin yüzde 99’u sözleşmeden memnun olmuşlardır. Esas olarak işimizin devamlılığı da önemli. Taleplerimiz iki yıla yayılmış şekilde karşılandı. Son teklifi grev komitesine sunarak ortak karar olarak kabul etmiş olduk. Grevin iyi bir sonuçla bittiğine inanıyorum. Şimdiye kadar 7 defa TİS imzaladık ama son TİS’i işçi sınıfı alanda eylemleri ile belirledi. İlk defa bir grev süreci yaşadık. Bu grev sürecinde de iyi bir başarı elde ettik.

İşbaşı: Peki teşekkür ederiz. Sizin ilave edeceğiniz birşey varmıdır?

A.Haydar Kara: İlk bu grevin kazanımlarının ülkemiz işçi sınıfına hayırlı olmasını diliyoruz. Ayrıca İZMİR halkına bir kez daha teşekkür ederiz. Bizlerin yalnız olmadığını gösterdiler. Biz OHAL sürecinde de grev yapılabileceğini, işçilerin haklarının savunulabileceğini göstermiş olduk. Şimdi önümüzde referandum süreci var. Bundan sonra da haklarımızı arayabilmek için işçiler olarak “HAYIR” sonucunun çıkması için mücadele edeceğiz.”

İşbaşı

Anadolu Yayıncılık adına İmtiyaz Sahibi:
Nevzat
Eraydın Yazı İşleri Müdürü: Tahir Ozan
Aylık, Siyasi, Yaygın Türkçe Yayın
Adres: Fırat mah. 647/8 sak. Erkin Yuva sitesi
A blok, No:5 kat:8/35 Buca -İzmir
Baskı tarihi: Mart - 2017
Basım yeri:Özdemir Matbaacılık Maltepe mah.
Gümüşsuyu cad. Odin Topkapı semti No28/245
Zeytinburnu /İstanbul Tlf. 0212 577 54 92

İzmir: Fırat mah. 647/8 sak. Erkin Yuva sitesi
A blok, No:5 kat:8/35 Buca -İzmir
**İstanbul-Hasanpaşa mah. Derici Zeynel sok.
No:19 kat-3/8 Kadıköy İst. Yazışma: .PK. 15
Kadıköy/İst**
İletişim: info@sozveeylem.com
Söz ve Eylem Dergisi'nin Ekidir

Karabağlar'da İşçiler Kazandı

DİSK'e bağlı Genel -İş Sendikası İzmir Beş No'lu Şubesi'nin, İzmir Karabağlar Belediyesi şirketi olan Karbel AŞ. ile Ekim ayından bu yana yürüttüğü toplu iş sözleşmesi sürecinde anlaşma sağlanamadı ve işçiler, grev oylaması sonucunda 31 Ocak 2017 tarihinde greve gittiler. Toplam 980 işçinin çalıştığı belediyede grev park bahçeler, fen işleri, temizlik ve büro personelinin çalıştıkları bölümleri kapsıyordu. Grevin İzmir kamuoyunda geniş bir yankı yaratması sonucu, Karabağlar belediyesi işçilerin taleplerini 3 şubat 2017 günü kabul etti.

Biz de İŞBAŞI gazetesi olarak grevi başından beri takip ederek tüm gelişmeleri an be an internet siteleri üzerinden kamuoyu ile paylaşmaya çalışmıştık. DİSK İZMİR Genel-İş Sendikası Beş No'lu Şube başkanı Ali Haydar Kara grev sürecini İşbaşı gazetesine anlattı.

İşbaşı: 31 Ocak'ta başlayan grev süreci nasıl başladı, süreç nasıl ilerledi bize anlatabilirmisiniz? Ayrıca çok eleştirilen bir durum var, siz grev kararı asıldıktan sonra sürenin bitmesini bekleme-

den greve çıkmışsınız, bunu da anlatabilirmisiniz?

A.Haydar Kara: Biz sendika olarak Ekim ayından itibaren toplu iş sözleşmesinde anlaşma sağlamaya uğraşıyorduk. Ancak Belediye yetkilileri sürekli olarak bir engelleme süreci ile karşımıza çıkarak toplu pazarlığı sürekli yokuşa sürdüler. Biz de sendika olarak durumu farkedince sürecin greve doğru gittiğini hesaplayarak işçi temsilcilerini toplayıp durumu anlattık. Bu süreçte Birleşik Metal Sendikası bize toplantı salonlarını açarak oldukça destek oldular; kendilerine birkez daha buradan teşekkürleri borç biliriz. Her bir işçi temsilcisi bulunduğu birimlerde grev komiteleri oluşturduk. Yaklaşık olarak ortalama beş işçinin yer aldığı bu komitelerde toplam işçi sayısı 200'dür. Bu nedenle sürekli olarak Birleşik Metal sendikasının salonlarını kullanmak durumunda kaldık. Bu komitelerin eğilimi esas olarak belirleyici olmuştur. Sürekli olarak bu komitelerle yapılan görüş alış veriş sonunda işverenin uzlaşmaz tutumuna karşı grev kararı, bu komiteler üzerinden alınmış oldu. Ayrıca yine Birleşik Metal

sendikasının grev deneyimlerinden yararlanmaya çalıştık. Bizim hizmet alanında örgütlü bir sendika olmamızdan dolayı, sektörde de uzun yıllardır grev yapılmamış olması nedeniyle bu deneyimlerin bizlere aktarılması çok önemliydi. Grev komiteleri ile yapılan toplantıda grevin başarı ile sonlanması gerektiği defalarca konuşuldu. İşçiler buna göre kendilerini motive ettiler.

Ayrıca grev kararının asılmasından sonra bahsedilen bekleme süresinin tamamlanmaması bizim için stratejik önemde bir karardır. Gördüğümüz kadarıyla işverenin baskılarını yoğunlaştıracığı ve işçileri yıldıracağı yönünde alınan

duyumlar ve bu yöndeki uygulamalar bizim hızlı davranmamıza neden olmuştur. Ayrıca bekleme süresi işçiyi motive etmekten ziyade geren bir süreçtir. Bekleme süresi içerisinde genelde görüşmeler ve pazarlıklar bir biçimde sürer. Ancak biz gördük ki görüşmeler yoluyla kilitlenmiş sürecin önünün açılmasının imkanları kalmamıştır. O yüzden de beklemek için bir neden kalmamıştır diye düşünülerek greve karar verilmiştir.

İşbaşı: OHAL sürecinin grevi nasıl etkileyeceğini düşündünüz? Görüldü ki sizin grev yasaklanmadı ya da grev yasakları kapsamında değerlendirilmedi.

A.Haydar Kara: OHAL ile birlikte genişletilen grev yasakları kapsamında olası bir grev erteleme durumunda sendika ve işçiler bu yasağı tanımayacak ve grev fiili olarak devam edecek şekilde karar alınmıştır. Nasıl ki Schneider Elektrik de işçiler grev yasaklarına karşı direnişe geçtilerse, nasıl ki grevi fiilen sürdürdü işçiler, biz de aynı yolu ve yöntemi izleyeceğimizi planlamıştık. Karabağlar ilçesi İzmir'in en büyük ilçesidir. Yaklaşık beşyüz bin kişi yaşamaktadır. OHAL engellemeleri karşımıza çıkarılsaydı yine çöpler toplanmayacak, hizmetler verilmeyecekti. Ancak işveren grevin yasaklanacağından eminmiş gibi davrandığı için bizlerin direnişe geçemeyeceğini hesapla-

devamı sayfa 15'de

